

ئاماده كردنى:

بۆكان، پاساژى عهباسى ☎ ۶۲۴۳۴۲۵

محهمهد ئەمىن شاسه نههه: ۶۲۲۱۳۴۰

عهلى جهوشههههه: ۶۲۴۲۹۲۱

لہنگہ نونہ

سہید قادر ہدایہ تی

پېښور بگوتري هه ركام له فېسله كاني هم نوښتېته، توانيويانه كورته چير وكيكي سهره خو بن .

... من يم له جياتى نه وانهى چاوه رين چيروكه كه دهست يې بكات،
هر له يه كه م وشه وه، وشيار و قوت و وريا هوشم پيوهى ده بيت.
چونكه چيروك هميشه ده پيه وى به سهر يه كدا بكه وى و بارستى
خوى زور بكات.

وه ك نه و جوړه به فراهى هميشه له نيوه شه وىكى زستاندا خه وى
خه لكى وا قورس ده كات كه س ناچى بو ناوده ست و كه س هه لئاستى
بو ناو خوار دنه وه و هموو خرب بوى ده خه ون.

به يانى كاتيك په رده لاده درى هموو سهر يان سوور ده مينى و سويند ده خون تا
سه عات دوازه ي نيوه شه و ناگان لى بووه هيچ نه بار يوه.

ناچار له ماوه ي روژدا دنكه دنكه به فراه كان دهور ده كه نه وه. . .

«نه و زه مان كه به فر زور دهبارى مه نوزوم نه و دمه، جگه له سهر لقى چنار هيچ
داريك نه يده توانى سهر هه لئى. . .

نه و دم كه به فر نه و نه دى روو نه ددها به مندا لى كوته لى لى ساز بكن. . .

نه و دم هر كه س خليسكىنى نه زانيبايه به رى نه ده چوو. . .

نه و دم هموو خه لكى مه جوور بوون به هر جوړيك بيت خويان له گه ل زستان
رايستن. . .

ہم وہ کہس تہانہ ت کہ یخودا و ریش سببہ کانیش گیرفائیکہ تایہ تیان ہہ بوو . . .

«

من لیرہ وہ بہرہ و ئہو گیرفانہ لا دە دەم.

بۆ ئہوہی ریشم لی تیک نہ چۆ و راست بگہ ریشمہ وہ ئیرہ، نیشانہ یہ ک لہ جینی خۆم دادہ نیم.

ئہو گیرفانہ ہرچہ نہ تاریک و بی سہرہ بہر و پینچہ لاپوچ بیست و منیش ہہر چہ نہ زۆرم بی بجی و تہ قہل و پیچ و پەناکانی گیرم بی بدن، تہ نیا دوو نوختہ لہ سہر یہ ک دادہ نیم و دە چمہ نیویہ وہ :

بستیک پاناییہ تی و بست و نیویکیش دریشایی، ئہوہ نہدی حہول دە دەم ناتوانم برۆمہ ژووری.

ہرچہ نہدی خۆم باریک دە کہ مہ وہ و خۆم ویک دیشم بہ ہیچ باریک و بہ ہیچ جۆریک ناتوانم بچمہ نیوی، ناچار ہلدہ ستمہ وہ.

چاوم بہو دوو نوختہ یہ دە کہوئی کہ بہ ہیوای ئہوہ دامنا بون ہہموو پیچ و پەناکانی ئہو گیرفانہ بگہ ریشم و دواہ گہ رایشکی زۆر و لانی کہم دواہ ماوہ یہ کی دیکہ بیسمہ وہ سہریان.

ئہو دوو نوختہ یہ بہ ہیوای ئہوہ دامنا بون وختی ہاتہ وہ دہری بیسمہ وہ سہریان و بگہ ریشمہ وہ چۆن و بہ چ چہر مہ سہری و تہ قہ لایہ ک چومہ تہ ژووری؟ دواہ ہیندیک ریشتن چی بوہ و چۆن بوہ و ہۆم زانیوہ چییہ؟ چۆن چہ قۆم لہ گیرفان دہرہینا و بہرہ نگاری بووم؟ ئہ گہر بارہ شم پیندا کردوہ سہرنجم داوہ چی بوہ، دواہی چۆن ہستاوم و دریشم بہ گہرانہ کہم داوہ؟ دواہ ریشتیکی زۆر لہ پیر شوینہ کہ چۆن وا باریک بۆتہ وہ و چۆن مہ جبوور بووم بہ زگہ خشکی بۆی برۆم؟ چۆن لہ پردا ہراو بۆتہ وہ و ہستاوم و دەستم بہ میچہ کہوہ گرتوہ؟ ئہو دوو نوختہ یہ بہ تہمای ئہوہ دامنا بون دواہ ہاتہ وہ دہ ریشم، مہ جبوور م بگہ ریشمہ وہ.

نهو دوو نوخته‌یه‌ی به هیوا بووم دواى هاتنه ده‌رئ له بهر ده‌مى خو‌میان دانیم و
یه کس سه‌عاتی ته‌واو باسی به‌سه‌ر هاتی گه‌رانه‌که‌م بگنیرمه‌وه.

ئبستا هه‌ر له جینگای خو‌مم و نه‌متوانیوه هه‌نگاوینک به‌ره‌و پینش برژم و هیچ
به‌سه‌ره‌هات و رووداوینکم بز گنیرانه‌وه پی نیسه و دوو نوخته‌ی له سه‌ریه‌ک

داندراویش له بهر ده‌مدا ده‌بینم :

له داخان نوخته‌که‌ی سه‌ره‌وه هه‌لده‌گرم و هه‌تا ده‌ست ده‌گرئ فرئی ده‌ده‌م.

«با» ده‌یا ده‌یا ده‌یا . . . چهند شه‌قام و کووچه و مال تیده‌په‌رینئ هه‌تا
له کووچه‌یه‌ک بایه‌که هه‌راش ده‌بینته‌وه و به شووشه‌ی په‌نجیره‌یه‌کدا ده‌درئ.
شووشه‌که چرکه‌یه‌کی لی دئ.

مندالیک له ژووره‌که‌دا خه‌ریکی نووسینی بابه‌تینکی نینشای مه‌دره‌سه‌یه، به‌و
چرکه‌یه هه‌لده‌به‌زینته‌وه.

قه‌له‌مه‌که‌ی له سه‌ر ده‌فته‌ره‌که‌ی داده‌نی و ده‌چینه به‌ر په‌نجیره‌که‌:

جگه له لایلو‌نینک - «با» له سه‌وشه‌که‌دا ده‌یه‌نی و ده‌یا - هیچ شتینکی وا نابینی.
ده‌گه‌رینته‌وه سه‌ر نینشاکه‌ی. قه‌له‌مه‌که‌ی ده‌ست ده‌داتی و ده‌ست ده‌کاته‌وه به
نووسین.

به‌لام نه‌وه‌نده‌ی جه‌ول ده‌دا ناتوانئ یه‌ک وشه‌ی دیکه‌ی بی زیاد بکات. نوخته‌یه‌ک
داده‌نی و هه‌ر له‌ویندا کۆتایی به‌ نینشاکه‌ی دینئ.

دواى فریاندانی یه‌کینک له‌و نوختانه‌ی له سه‌ر یه‌کم دانابوون، زوو په‌شیمان
ده‌مه‌وه: بۆچی نه‌و نوخته‌یه‌م فرئی دا؟

چونکه هه‌تا دوو نوخته‌ی له سه‌ر یه‌ک هه‌بی، شتینکیش هه‌یه بۆ گوتن، مه‌ودا هه‌یه
بۆ قسه و باس و ده‌ره‌تان هه‌یه بۆ رویشتن. به‌لام نه‌لعان نه‌و نوخته‌یه‌ی ماوه‌ته‌وه

ناچارم ده‌کات بچمه‌وه سه‌ره‌تای خه‌ت.

د لاسه لاتی نوڅته

ئەو دەم ئەو گیرفانە تاییەتی ھەلگرتنی دوو داری چکۆلە و لایلۆنیک بوو. ھەلبەت بەسن و سفەتی چکۆلە بۆ ئەو دوو دارە زۆر باش نییە. بە گۆتەپەکی دیکە مەبەست لە دوو داری چکۆلە دوو چیلکە نییە، بە لکۆو دوو داری رەختە و قایمە کە تەنیا لە باری درێژاییەوه قوڵە و چکۆلە بن، نە کە زۆر قوڵەش بن بە لکۆ درێژاییە کەیان بستیەک بیت.

ھاوینان لە گەڵ داخستنی رزق و ئەزراقی زستانی داری باش وە کە دارگۆتێز و بە لالووکیان دەتاشی و لە ئاو و رۆنیان دەگرتن و دوای ماوەیە کە بە درێژیایی بستیەک و ئەستوورایی نزیککی دە سانی مێر دەیان پڕین.

بۆ ئەو هی ھەر کەس داری تاییەتی خۆی ھەبێ ھەرکەس بە بستی خۆی دەپیتوا. دایان دەنان بۆ زستان. زستان بۆ ئەو هی ھەمیشە حازر و لە بەر دەستدا بن دەیان خستنە ئێو ئەو گیرفانە تاییەتەو ھ.

ھەر شویتیک بەسەتەلە کە و ئەستەم بایە - کە زۆر بەی شویتەکان و ھا بوون - دوو دارە کەیان لە گیرفانیان دەردیتنا، ھیتواش لە سەر لایلۆنە کە دادەنیشتن، تۆزیک خۆیان بەرەو پشت دەخست و لاقیان بەرەو ھەوا رادەگرت، دارەکانیان لە سەھۆل و بەفرەکان گیر دەکرد و خۆیان بەرەو پێش رادەدا، لە ھەر جینگایە کە پێیان خۆش بوایە لاقیان دادەدا و بە یارمەتی دارەکانی دەستیان خۆیان دەگیرساندەو ھ.

لەو لاق بەرەو ھەوا راگرتنەدا، خەلک زۆر شتیان لە گیرفان دادەکەوت. ھەر شتیکیش داکەوتبایە، تازە دیتنەو ھی زۆر چەتوون بوو.

بە بروای زۆر بەی خەلکی ئەو دەم ئەو ھەو خرابترین لایەنی ئەو کارە بوو چونکە زۆر بەی ئەوانی مەجبور کردبوو دوای ون کردنی چەند شت و نەدیتنەو ھیان، گیرفانەکانیان بەستن ئەو ھیان زۆر لە لا دزیو بوو.

گهړان به شوین شتیکی ون بوودا کارنکی خوړای بوو. یان شوینه که نده بیندراوه یان له رینوه بارند دایده پوښی یان به لاقی به کی دیکه وه دهرژیشته و هینددهی دیکه ش ون ده بوو.

به هاریش یان ناو له گهل خوی ده پیرد یان له نینو خاک و خوړ و قور و لیتهدا ون ده بوو، دهرزا، یان خه لکی دیکه هه لیان ده گرتوه.

نهو دم دانه وه، یان ندانه وهی شته دوزراوه کان پیوه ندی به وه وه هه بوو نهو شتهی ده دیتراوه، چ هه ستیکی لهو کهسهی ده بیینته وه به دی دیتی.

بی نه وهی که ستیکی بزانی ده سلات یان شت بهری به کوپوهیه شته کان ده سلاتیان هه بوو. جا نهو کهسهی شتی لی ون ده بوو خوړی و شانسی خوړی شته کهی بتوانی نهو هه سته له دهر وونی نهو کهسهی ده بیینته وه به دی بیینی که » خودا نهو شتهی له سهر ریی نهو دانه ناوه».

پیاوینک که نه لغان له شوینتیکی به سته له ک و نه سته م راوه ستاوه و دوو دار و لایلو نیتیکی له گیرفانه تـسـاییه ته که دایه و ده به وی پروا - دوگمه یه کی [قیمه تی] هه بوو. نهو دوگمه یه ی نه و نده خوړش ده ویست ته نانه ت متمانه ی به مال و منداله کهی خوړی نده کرد له مالی دایتی.

نهو دوگمه یه یه کیکیک لهو شته قیمه تیانه بوو که له هیرشی ئیران بو سهر هیندوستان وه چنک ئیرانییه کان کهوت.

: هه لبت ههر من نهو ده زاتم و ته نانه ت نهو پیاوه بو خوړی نه وهی نده دزانی: وه ختیکیک له شکر ی ئیران هیرشیان برده سهر خه زینته ی نه لماس و زیتر و جه و اهیراتی نه وی و به تالانیاں برد و بوو به رفین رفین، یه کیکیک لهو سهر بازانهی له ناخینی گیرفانی و هه لگرتی شته گه و ره کان زور نازا نه بوو ده سستی بو ههر شتیکیک دهر برد کوت و پر ده سستی ده درایه، ده بیان رفاند و نهو فریای هه لگرتنه وه نده کهوت.

له لایه کیشه وه له ترسان نهیده ویرا حه ول نه دا و ههر وا به ده سستی خالی بگه رتته وه. چهن د شتی [هیجه که و پووجه کهی] هه لگرتته وه. هه لبت نه وانه شی بویه بهر کهوت نه و نده ی شتی سهیر تر لی بوو کهس تماشای نه وانه ی نده کرد.

یە کێشک لەو شانە ئەو دوگمەییە بوو. لەو وەختەدا نەیدەزانی ئەو دوگمەییە لە لای گەرەکانی ھیند و ھەموو پادشاکانی پێشوو زۆر بایەخی ھەبوو. دواتریش ھەر نەیزانی.

وەختیک لەشکر بە دەستکەوتەکانی ھێرشەووە گەرانەووە ئێران، زۆریەتی ئەو سەربازانەی توانیویان شتی زۆر بە قییمەت بێننەووە خەڵات کران. لە نێو ئەواندا سەربازیک بانگ کرا و لێیان پرسی: «چت ھیناوەتەو؟» ئەویش بە ترس و شەرمەووە سی چوار موروو و دوگمەییەکی دەریھنا و ھەموو قاقا پێکەنین...

دوگمەکیان بۆ لە قۆلی کراسە نێزیمیەکی دا و دیسان ھەموو پێکەنینەووە...

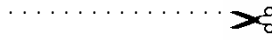
وەختیک ئەو سەربازە بوو شای ئێران شەویتک ھەتا دەست دەیگرت ئەو کراسەیی ھەوا دا. کراسەکی کەوتە نێو جۆگە لە ئاوێک. جۆگە لە ئاو بردی بردی تا کوو گەیانندیە چۆمی. تا ناخوین و شکیایی کراسەکی، ھەتا تەر بوونی دووھەمین رایەل و قوژینی، ھەر بە سەر ئاوە کەووە بوو. جار جار چەند ماسییەکی لێی نزیک دەبوونەووە. بەرە بەرە لە گەل تەر بوونی ملیوانی کراسەکی ھیناوش ھیناوش نیشت و روژشتە خواری. لەوێوە ئیدی لە چاری من و ن بوو.

خودا نەبێ کەس نازانی ئەو دوگمەییە چۆن بە قۆلی ئەو کراسەووە لە نێو ئەو چۆمەووە گەیشتۆتە دەستی ئەو پیاووەی دوو دار و لایلۆنەکی لە گێرفاندایە و مەحتەلی ئەو ھەبە ئیمە پێی بلیین « بڕۆ ». تا کوو ئەویش لایلۆنەکی بختە ژینر خۆی و ھیناوش دانیشی، بە دوو دارە کە خۆی رادا و کەمیتک لاقی بەرەو ھەوا

راگری و راست نهو رووداوهی من دهمهوی، روو بدا. بهلام جاری بو نهو رووداوه
زور زووه.

لە بەر ئەوێ خودا نەبێ کەس نازانی ئەو دو گمەییە چۆن گەیشتۆتە دەستی ئەو
پیاوێ دوو دار و لایلۆنە کە ییسیە، باوەر کردن یا نەکردن بەو بەشە ی پێی
دە گەین بە دەست خۆتانە.
مقەستیکک لە سەرەتا و مقەستیکیش لە کۆتایی ئەو بەشە دادەنیم تاکوو ئەوانە ی
پێیان خۆشە نە ی خویسنەو، بتوانن بپۆرتینن.

بە شیک لە بەینی دوو مەستدا

ماسیگریک :

زۆر خۆشحالم لە نینو ھەموو ماسیگری ھەکاندا ئەو دەرفەتە بە من دراوھ لە گەل
خوینەران بدویم. پێم وایە بەختە و ھەریسەکی زۆر گەورەییە و ریتوی بە پیرمەو
ھاتوو.

من پیاویکی دەستەیی چوار شانەیی سوور کارم. تەمەنم سی و دوو ساڵ و شەش
مانگ و ھەفدە رۆژە. راست لەو مانگەدا لە دایک بوم کە ژومارە سەد و پەنج و
دووی گۆفاری خاوەنخێزان لە لاپەرەیی ھەفتا و چواریدا نووسیوی « ئەوانەیی لەو
مانگەدا لە دایک دەبن گۆشەگیر و لە ناو خۆ دان، کەمتر سفرەیی دلێان

هه‌لده‌پۆن، پێیان خۆشه‌گرفته‌کانی خۆیان به‌دهستی خۆیان بکه‌نه‌وه، زۆر هه‌ول
ده‌دهن و سه‌باره‌ت به‌داهاتوو‌گه‌ش بیهن.»
نێوی خۆم شتیکی دیکه‌یه‌ به‌لام چونکه‌ له‌ منداڵیه‌وه‌ زگماک شه‌ش قامکم هه‌یه
شتیکی دیکه‌م پێ ده‌لێن.
له‌و دنیا‌یه‌دا ئۆگرم به‌ جگه‌ره‌کێشان و راه‌ ماسیه‌وه‌ هه‌یه.
راه‌ ماسی بێجگه‌ له‌وه‌ی پوولیکیشی تێدا‌یه، سه‌رقالییه‌کی زۆر باشه‌ بۆ من.
توله‌یه‌کی قاوه‌یی هه‌میشه‌ به‌ دوامه‌وه‌یه و زۆرم خۆش ده‌وی.
ئه‌وی راست پێ له‌وه‌ پێش زۆرم رق لێی بوو. وه‌ختیک به‌ تووتکی به‌ دیاری بۆیان
هێنم بۆ ئه‌وه‌ی له‌ شه‌ردا گۆنچکه‌ی نه‌بچرێنن، سه‌وه‌ته‌یه‌کی شوولم به‌ سه‌ریدا
کرد و هه‌ردووکن گۆنچکه‌م بری.
وه‌ختیک له‌ به‌ر ژان و ئێشی خۆی به‌ قرووسکه‌ قروسک له‌تی گۆنچکه
براه‌کانی خۆی خوارد له‌ خۆرا بێزم لێی هه‌ستا و له‌ به‌ر چاوم که‌وت.
تا کوو ئه‌و رۆژانه‌ی پێشوو مه‌ه‌للیمه‌ که‌ی ئارامی کووم، شتیریکی بۆ داناه‌وه‌ و
کاتی‌ک ئارام شتیره‌ که‌ی بۆ خویندمه‌وه‌ و دواتریش بیستم ئه‌و شتیره‌ له
گۆفاریکدا چاپ کراوه‌، توله‌ قه‌ندیم له‌ لا شیرین بۆه. له‌و کاته‌وه‌ ده‌یه‌لم له‌ گه‌لم
پێ بۆ چۆمی. له‌وه‌ پێش ئه‌وه‌ نده‌م رق لێی بوو خودا خودام بوو شتیکی لێ پێ و له
کۆلم بێته‌وه‌. کاتی‌ک ده‌چووم بۆ چۆمی و تۆرم له‌ ئاو ده‌خست له‌و لارا‌ په‌یدا
ده‌بوو. به‌ دینی رقم هه‌لده‌ستا و پێم وابوو تا ئه‌وم له‌ کن پێ، تۆره‌ که‌م ماسی پێوه
نابێ.
بری‌ک دوور له‌ من هه‌لده‌توتا و منیش په‌تی تۆره‌ که‌م به‌ شتیکه‌وه‌ ده‌به‌ست و
ره‌پێی ده‌که‌وتم و هه‌لم ده‌بری.
دوای ماوه‌یه‌کن دیسان ده‌هاته‌وه‌ و له‌ دوور تماشای ده‌کردم. ده‌مزانێ چاوه‌پێشیه
له‌و ورده‌ ماسیه‌نه‌ی به‌ تۆره‌ که‌وه‌ ده‌بوون و چه‌وام ده‌دانه‌وه‌ نێو ئاوه‌ که‌ بۆی فری
ده‌م من قه‌ت ئه‌و کاره‌م نه‌ده‌کرد.

لەو رۆژەوێ خۆدا ئەو شیعەرە ی مامۆستاکی نارامی بۆ کردۆتە سەبەب و خۆشەم دەوێ، بێ ئەو تاقەتی راوم نییە و ھەرچی وردەماسی بەکی وەگیرم دەکەوێ بۆی حەوا دەدەم و ئەویش ھەر لە حەوا دەیقۆزێتەو.

جارینکیان تۆپم تێ ھاویشت و پەتم بۆ شل کردبوو ھیتواش ھیتواش لە گەلی دەپۆیشتم. لە بێ تۆلەقەندی دەستی کرد بە وەرین. قەتم نەدیوو ئاوا بە توندی دەستی لە عەرزەکە گیر کات و لاقی لە دەستی نزیک کاتەو و سوور سوور ھەلگەری و بوەری.

تماشای ئەوبەری چۆمیم کرد. ھیچی لێ نەبوو. راست تماشای ناوہکە دەکرد و دەوہری.

پەتی تۆرەکەم تۆزینک توندتر کرد، دیار بوو پێوہی بوو، ھیندیک کیشام زۆر قورس بوو، بەسیابی و لە سەر ھەست تەکان تەکان دەمکیشا. لە سەر ھەست بووم. دەترسام شتیکی بەزەری پێوہ بووی تۆلەقەندی ھەر دەوہری. دوو سێ جار لە ترسان ویستم لە خێر و بێتری بگەرێم و بەرەلای کەم. بەلام وەختیک نزیکم کردەو، دیتم ماسی بە سەر یەکدا کەوتوون و لەو جارانەبە بەلێنم داوو، بە دەستی خالی نەچمەوہ بۆ مانی.

گوێم بە وەرینی تۆلەقەندی نەبزووت. یان باشترە بلێم وەرینە سەیرەکە تۆلەقەندی ئاوا لیک داوہ: « ئەوہ لەو شانسە دەگمەنانەبە ئەو جار رووی لە دەرکی من کردوہ » تۆلەقەندی ھەر دەوہری.

وەختیک تۆرەکەم لە خۆشیان ھەلپشت، شتیکی بۆر وەدیار کەوت و ھەلبەزیمەوہ. تۆلەقەندی لێی ھاتە پێشێ و نەشی دەوێرا قەپی پێندا بکات. ئەرخەیان بووم بەو کراسە کۆنە - کە بێجگە لە دوگمە ی سەر قۆلێکی ھیچی پێوہ نەماوو - دەوہری.

وەختیک زانیم ھیچ نییە گنۆلەم کرد و فرێم دا نێو ئاوەکە. تۆلەقەندی خۆی بۆ خستە نێو چۆمی و نەپێشت ون بیست ھینایەوہ. منیش سێ چوار وردە ماسیم بۆ حەوا دا و کراسەکەم لە دەمی ئەستاندەوہ و توند حەوام داوہ نێو چۆمەکە. خۆی بۆ خستەوہ نێو ئاوەکە و لە دلی خۆمدا لە حەوادانەوہی پەشیمان بووم.

به لټنم دا نه و جار فرېی نه ده مه وه و هه لېگرم بزاتم چيپيه . به لام پيش نه وه ی نه و بيگاتې کراسه که له نيو چومه که دا قوم بوو . توله قه ندى ماو هيه کی زور له نيو ناوه که دا هه هات و چوی بوو . هه چهندي فيتروم لينا و بانگم کرد ، نه ده هاته ده ری .

له وهی که نه و کراسه م له خورا فرې داوه نيو ناوه که زور په شيمان بووم . ناچار بو خوشم به داریکی دريژه وه نيو ناوه که که وتم ، به لام تازه هيچم بو نه ده کرا . توله قه ندى زماني به هاسکه هاسک ده ردينا و دنگی و هرينه که ی له گه رووی دا چه پس ده کرد ، به جوريک که به حاله حال من ده ميست . . .
وه ختيک چاوی به من که وت به و داره دريژه وه هيچم له گه لی پی نه کراوه ، و ديار بوو نه رخه يان بووه تازه نايينته وه ، به چوره چور هاته ده ری و له و لاهه بوی که وت .

ماسیگریکی دیکە :

دەزاتم بۆ ئەوێ کەس لێی تینک نەچی من قەت بە تۆر ماسی ناگرم ئەو « دیکە» یان بۆ من داناو. ھەرچەند ئەو « دیکە» یەم زۆر بێ خۆش نییە. چونکە من خۆم بە ماسیگر دەزاتم و خۆم بە ماسیگریکی دیکە نازاتم. رەنگە ماسیگریکی دیکە ئەو پیاو بێ وا لە سەرۆوی منەو بە تۆر راو دەکا. ئیشتیام لێ بێ دەتوانم فوویەکی لێ بکەم و ئەو « دیکە» یە لە پێش دەمی خۆم لابەم و بیمە ماسیگریک.

ئاخر من زۆر بە قەوتم. یانی ئەو ئەندە بەقەوتم دەتوانم مانگیکی رەبەق تەنیا باسی بەقەوتمی خۆمتان بۆ بگێرمەو. دەتوانم بێ ئەوێ زۆری لە خۆم بکەم تۆریکی پێرپ لە ماسی بە قەدرای سێ تۆن راکیشم.

بەلام بە داخەو لەو ماوەیە بە تۆر ماسیم دەگرت هیچ کات لە دوو سێ وردە ماسی زۆرتەر بە تۆرمەو نەبوون.

بۆیە دواي رق ھەستاینیک تۆرم لەت و پەت کرد و بە لێنم دا ھەتا ئەو چۆمە چۆم بێت و من ماسیگر، تۆری تێ نەھاوم. قەت قەت ئاوا زۆر رقم ھەلنەستاو و ئیش بە جەرگم نەگەشتوو.

ئەو کابرایە گوتم لە سەرۆوی منەو بە تۆر راو دەکا و ماسیگریکی دیکە، ھەمیشە تۆلەییەکی قاوی بە دواوەیەتی و جگەرە بە جگەرە دادەگیرسێتی، رۆژینک خەریکی تۆر تێ ھاویشتن بووم ھەتات بۆ لام. ئەو ئەندە تۆرم تێ ھاویشت لە دوو سێ وردە ماسی زیاتری پێو نەدەبوو. ئەویش ھەر لەو شوینەنی من تۆرە کە لە دەست وەرگرتم و تێی ھاویشت. دواي ماوەیە ک، تۆر وا قورس بوو بە حالە حال بە دوو کەس رادە کێشرا و من پێم سەیر بوو. دواي ئەو دیسان تۆرم تێ ھاویشتەو، ھەتا ئیوارێ تاریکان ھەر تۆرم بە خالی تێ ھاویشت و بە خالی ھینامەو دەری.

ههوا تاریکان له داخان تۆرم لهت و پهت کرد و سوتندم خوارد نیدی تۆر به دهستهوه نه گرم. لهو ئیتوارییهی وا قولایم دهست داوه تی ماسیگریکی باشم لی درهاتوره و که یقم زۆر سازه.

ته نیا که میتک به و «دیکه» یه قه لسم. نه گهر له هینانه کایه ی من په شیمان نه یوایه تنه وه، نه وه شم ده نارده وه یۆ نه و شوینه ی لئی هاتوره. به لأم له بهر نه وه ی ده زاتم نه گهر نه و کاره بکه م له وانیه ناخریه که ی باش نه بی جاری هیچ نالیم.

لیان ده گهریم پۆل پۆل خوینهر بیته سه یرم. منیش تا کوو جوان نریک ده بنه وه قولاپ تیده هاوم و به ته کانییک قه شه ماسی دینمه ده ری، له بهر چاوی نه وان چه وای ده دم یۆ عایمان و ده یگر مه وه و ده یخه مه نیو ته لیه سه که مه وه.

وه ختییک به جوانی لیم نریک بوونه وه یه ک یه ک ملیان ده گرم و سه ریان له ناوه که هه لده کیشم. شوخی ده که م. مه ترسن، من زۆر شوخی بازم. نه وه نده شوخی بازم وه ختایه ک جاریکیان سیمی قولایه که م ته کانیکی توندی خوارد، وه ها

ته کانییک که ته نیا قه شه ی نیو میتری ده توانن ناوا سیمی قولایی من راپسکینن. به په له کیشامه ده ری و لهو پهری بی باوه ری و سه ر سوورماندا قوله کراسیکی پیوه بیوو. تا کوو هینامه ده ری ئاره قی شین و ره شم ده ردا. له قه راخ چۆمه که بۆی

دانیشتم، نیدی رقم هه لنه ستا و جینوم به عه رز و عایمان و خاوه ن کراسه که نه دا و جاری نیو سه عاتی ته واو ته نیا به و دو گمه یه پیکه نیم به قولی کراسه که وه ما بۆوه.

دوایش بۆ نه وه ی وه ک دروو بیده مه بهر کلکی ماسیگریکی دیکه خستمه وه نیو ناوه که و هه تا له نیو ناوه که دا نو قم بوو، به وه پیکه نیم چۆن به قولایی ماسیگریکی دیکه وه یان به تۆری ماسیگریکی دیکه وه ده بی، به ته مای نه وه ی قه شه یه، له سه ر

هه ست، هه تا هیزی ده بی ته کانی لیده دا و ده یکیشیه ده ری. به لأم وه ختایه ک ده بیینی، له داخان نازاتی چ بکا و چ بلئی. سوور هه لده گهری و کفر ده کات.
هه هه هه هه هه هه هه

ماسیگریکی دیکە ی دیکە :

راستە من ماسیگرم بەلام ئەوەندەم چیرۆک خۆیندۆتەو بەزاتم نێرە بۆ ئەو نابی نیو و شۆرەتی خۆم بلێم و جارێ سەعاتیک بە شاخ و بالی خۆمدا ھەلبلێم. بلێم لە فلان جینگا لە دایک بووم و فلان سال ھاتوومە دنیاو و بەو جۆرە وەختی نێرە بە زۆر شتی زیادیسەو بەگرم. من باوەرم بە چروپر گوتن ھەیسە و خوشیم لە درێژداری نایا. بۆیە پێم دەلێن ماسیگریکی دیکە ی دیکە.

دەزاتم لێرەدا چی پێویستە و چی نابی بگوتری.

دەزاتم جگە لەو شانە ی بۆتان دەگیرمەو ھەر شتیکی دیکە بلێم زیادیسە و بە کاری ئەو نایا نێو گۆیی بۆ راگرن.

توانایی ئەو شەم ھەیسە لە خۆو بەسەرھاتە کە لە بەر یە ک بەکیشمەو، بێ ئەو ی بلێم بچری ھەر کیشی دەم و کیشی دەم. بەلام وەختایە ک دەزاتم لە سەرەتای ئەم بەشە مقەستییک و لە کۆتایە کەشی مقەستییک داندراو و خۆینەر دەتوانی ھەموو، یان ھیندییک لە قسە کانی من بقرتینی و تووریان ھەلدا، لە خۆو مەجیوور نیم زاری خۆم شل کەم و بە دەستی خۆم بێ حورمەتی بە قسە کانی خۆم بکەم.

ناحەقیان نەبوو ئەوانە ی گوتیان «کەمیش زۆرە».

نه و هاواره يان کاتيکک لي ههستا، ده يانديت سهري وشه کاتيان کوزگا کوزگا
ده که و نته به يني دوو ده مي مقهسته وه.

منيش بز بهر گري له بي حورمه تي و کوزراني به لي شاري قسه کام وه هايان
ده نووسمه وه، مليان نه وه نده نه ستور بيست، بتوانن خو يان له بهرام بهري هه زاران
مقهستدا راگرن :

« نه من ماسيگريکي ديکه ي ديکه م. جاريکيان نيو زگي ماسييه کم ده ردينا.
شتيکم وه بهر ده ست هات. بو نانيک له دلي دام، دوو و گه وه ره. کاتيک
شوتمه وه دوگمه يه کا بوو.

ته واوي و تاتم گيرا هيچ که س تمه نيکي پي نه دام. له مائي له سه ر تاقه يه کم
دانابوو. مندانه کان ده ستيان دابوويه .

يه کيان بردبووي خستبوويه ژير زماني و شير و خه تي پيوه کردبوو. وه ختيکا
هينده ي له هاوا له کاني بردبووه و رووتی کردبوون، به شوخي گوتبووي جگي
گورگم پييه. له گه لي به شه ر هاتبوون و ده ستيان له تينتينوکهي نابوو.
نه ويش ناچار دوگمه که ي ده ردايو ده ري. يه کيک له و مندانه ده ستی ده داتي و
هه لديته وه بو مائي.»

.....

تیمہ لیترہ وہ ای دادہ نیتین نہ و مندالہی لہ ناخرہ وہ دو گمہ کہ ہلڈہ گری و
ہلڈیتہ وہ بز مالی، کوری نہ و پیاوہ یہ لہ جینگا بہ ستہ لہ کڈ و نہ ستہ مہ کہ
راوہ ستاوہ و دوو دار و لایلؤنیکہ لہ گیرفاندایہ و مہ حتہ لہ پیی بلین « پرز ».

ټه لڼه گان دره گه ونه خوازي

گوټی «برو» به پیاوټک که نړیکی هفتا سال ته مه نیه تی و ریشی وه که چوری شیر وایه و گوجانه کهی دهستی وه پستی زور کهس که وتووه، زور ناسان نیه. پیاوټک که وه ختایه که له پهستا و بی وچان مزی له جگه ره کهی ده دا و نه وندهی دوو که له ده وروربه ری خوی کز ده کرده وه، شین و رهش هه لگه رانی سهر و چاوی نه ده بیدرا، هه مرو ده یانزانی له و کاته دا نابی بیدوینن. پیاوټک که دهست راداشتن و برو هه لته کاندینکی بریه و جو کمینک بوو.

راوهستان له دواى وها پياوینک و گوتنى «برؤ» به كه سينك كه كه ي خوداى ناوچه يه كه و شهړ و كيشه و ناكوكى و دوژمنايه تى ئه و ناوچه يه به و نه بى ناكوژينه وه، هميشه له نيو بڑى كردن و سولج و سه لاحت دايه، قه تل و كوشت و كوشتار ده پرينيته وه و قسه ي وه كه نايه ت برشتى هه يه، زور چه توونه و له وان هيه كارى من نه بى.

پياوینك كه ژن و پياو و گه وره و بچووك شه رميان لى ده كرد. له هه ر مه جلسينك دانيشتابه نه حه دى خودا وستهى نه ده كرد و ته نانه ت ريش سپيه كانيش له و تاغيدا به چوكه وه داده نيشتن.

جاريگان كاپرايه ك له قسه يدا قسه ي كرده وه و جوايه جهنگى كرد، ته وارى خه لكى يه كه ده ست له زه بى خو ياندا تف و نه حله تيان كرد، ورد و درشت شه ش مانگى ره به ق، هيچ كه س قسه ي له گه ل نه كرد. ده چوه هه ر جيگايه ك له رپنوه چوليان ده كرد، رووى ده كرده هه ر كه سينك رووى لى و ه رده گيترا، له تاخريدا مه جبوور بوو بارگه و بنه ي تيك بنى و له و ناوچه يه كوچ بكات و بو ئه به د ئه وى به جى يىلى.

چيرؤ كه هه لگرته وه له پياوینك كه قه ت نه يده هيشت عه كسى بكيشن، هميشه بو خوى سه ر و ردينى خوى چاكه ده كرد و نه يده هيشت مقه ستى كه س له مووى سه رى بدرى و كه س ده ستى و ه پشت سه رى بكه رى هه ر وا به زار خو شه. پياوینك كه كه س نه يده توانى چاو له چاوى ببرى و تماشاي هه ر كه سى ده كرد مه جبوور بوو چاوى داخات.

قاقاي نه ده كيشا و كه سينكى زيندو و نه بوو بلنى من فلانه كات و له فلانه جيگا ددانيم ديتووه. هميشه بز هيه كى له سه ر لئو بوو و ته نيا به زه رده خه نه يه كى ئه و مه جلس ده گه شاوه.

راوهستان له دواى وها پياوینك له جيگايه كى خليسك و ئه ستم، ده نك هه لئنان و گوتنى وشه ي فه رمانى «برؤ» هه ر وا به ده م خو شه.

هر کات ده چوره شویننیک به حال سلارنیکي ده کرد و بی نهوهی بزانی کئی له بهری هه لدهستی و کئی هه لئاستی، ده چوره لای سهره وه و گۆچانه که ی له پشت خوځه وه به دیواره که وه هه لده په سارد و داده نیشته.

که م قسه بوو. به لام هه موو بر وایان وا بوو هه ر قسه یه کئ دوا ی ماوه یه کئ فکر کردنه وه له زاری نه و دیتته ده ری و به باوه ری نه وان قسه کانی هیچی ناسایی نه بوون.

که س نه بوو سویند بخوا سویندی له و بیستوه یان درۆ و لاری رویشته و خراب نیو بزی کردنی پتوه دیتووه. ته وای خه لکی دوعایان بۆ دریش بوونی ته مه نی ده کرد و فکریان له روژانی دوا ی مهرگی نه و ده کرده وه: کئی بی و شه ر و ناخو ش و دوژمنایه تی و ده مه قاله و چی و چی دیکه بکوژنیتته وه.

بویه ناچارم زۆر به ریز و حورمه ته وه له پیشدا سلوا بکه م، دوا ی ئیزی لی وه رگرم بچمه نزیکیه وه و وا پیشان بده م قهت ددانیم نه دیتره، قهت ده ستم له مووی سه ری نه دراوه و قهت ناوا لینی نزیک نه بوومه ته وه. ده بوو وا پیشان بده م نه لعانیش به ئیزی خو ی لینی نزیک بوومه ته وه حازر نیم و گه وره یی نه ویش نه و ده ره تانه به من نادات چاو له چاوی بیرم و له رویدا راوه ستم.

ناچار بووم دهنگی خو م ته و او کز که م و به لاره ملییه وه هه ر دوو کئ ده ستم راگرم و نه و وشه ناله باره ی پیشتر له زه بنمدا بوو بیلیم، بیگورم و به و په ری ریزه وه بلیم: «فه رموو».

پیش نه وه ی لایلونه که ی له گیرفانی ده ربیسی، چاویکی به ده ورو به ری خویدا گیرا و تماشایه کی ناسمانی کرد و هه ناسه یه کی هه لکیشا. من وام پیشان دا نازاتم له و کاته دا هه ست ده کا دوو ده ست دلی هه لده گلۆفن.

ده بوو وا بنوینم ناگایه کم له وه نییه نه و، دوو دله له رویشته و نه رویشتن. وام پیشان دا نازاتم دلی خه به ری داوه رووداویکی سه یر - نه و رووداوه ی له میزه، نیمه چاوه رتین - روو ده دا.

دهبوو وا بنوینم نازانم ئەو هەناسەییە بۆ ئەو بوو شتیئکک لە دەروونەو پیتی گوتوووە دواى ئەو رووداوەی قەزارە روو بەدا، ئیدی ئەو دەوروبەرە، ئەو دەوروبەرە نامیئى و ئەو ئاسمانە، ئەو ئاسمانە نامیئى و وام نواند.

وام پیشان دا نازانم بۆ ئەو پیتی خۆشە پتر راوەستى و تماشای دەوروبەر و ئاسمان بکات.

دهبوو وا بنوینم نازانم گەورەترین پیاوی ئەو ناوچەییە ئەلعان لە دلیدا هەست بە چکۆلە بوون و زەبوون بوون و بەژارەییەکی وا دەکات، بۆ ئەو نایى لە لای کەس بیدرکیتی.

وام پیشان دا نازانم گەورە پیاویئکک کە کەس نەیدەتوانی لە روویدا راوەستى و چاو لە چاوی بیری ئەلعان لە دەروونەو تکا دەکات، دەست بەرداری م و بیسم بڕۆم. تاکوو ئەو جارێ نەرۆا و بیخاتە وەختیئکی دیکە.

بەلام نەیدەخستە رووی خۆی و واى دەنواند هیچی ئەوانە، وا نین. منیش ئەوهم زۆر پى خوش بوو ئەو، ئەوەندە خۆراگر بوو، رووخانی دەروونی نەدەخستە خۆی. چونکە ئەگەر وە دیاری خستبایە دیسان رووداوە کە ئەوەندە دیکەش وە دوا دەکەوتەو.

خودا دەیزانی نایا جارێکی دیکە هەلیئکی وا هەلەدەکەوتەوە یان نا؟ نەمدەتوانی لەوە زیاتر راوەستم و ئەو رووداوە روو نەدا یان وەدوا کەوئى. چونکە تا ئەو رووداوە روو نەدا رووداوە کانی دیکە ناتوانن روو بەدن.

ئەو ساتەش راست وەختی خۆی بوو، راوەستان لەوە زیاتر بەو تۆف و بەند و سەرمايە، کەسیرەى دەکردین.

دیسان دەنگی خۆم کز کرد و بەو پەری ریتز و حورمەتەوە هەردوو کە دەستم راداشت و گوتم: «قوربان! تکایە فەرموو!!»

بۆ ئەوەى ساتیئکی دیکە ئەو رووداوە وە دوا کەوئى، گۆچانەکەى سى چوار جار هەلسووراند و یە کە بە خۆی حەواى دا، گۆچان هەتا لە چاوی و ن بوو هەر بە ئاسمانەو بوو. من نەمدیت بکەوئیتە عەرزی و لە دلی خۆمدا گوتم «رەنگە زۆر دوورتر بکەوئیتەو سەر عەرزی».

ده‌بوو وا پيشان بدهم نهو کارانه هم‌موو له جيگای خویدان و هم‌موو شتيک و ه کټ
جاران ناساييه و هدر و اشم کرد.

لايلونه که‌ی له گيرفانی دهرهينا، له سهر به‌فره که‌ی دانا و دوو داره که‌ی به
دهسته‌وه گرت، هيتواش له سهر لایلونه که دانیشته و خوئی به‌ره و پيش رادا و لاقی
به‌ره و حه‌وا ه لينا.

له‌و لاق به‌ره و حه‌وا ه لينا نه‌دا راست نه‌وه‌ی نيمه ده‌مانگوت رووی دا:
دوگمه که له گيرفانی خزی و که‌وته خواری . . .

وه ختيک له مائی ده‌ستی له گيرفانی دا و دوگمه که‌ی وه به‌ر ده‌ست نه‌هات
مچور کيک بوومه له‌زه‌ی خسته گیانی.

نپوه له نيسناوه له زه‌يتاندا هيلک نيشانه‌ی سهر سوړمان به دواي يه کتر دا ريز
که‌ن، به جورتيک دريژه که‌يان يه کټ کيلوميتر بي. لير ه‌دا نه‌و دهره‌تانه نيه
کيلوميترک نيشانه‌ی سهر سوړمان به دواي يه کتر دا دابندرین، ده‌نا کيلوميترک
نيشانه‌ی سهر سوړمان زور سهره. کيلوميترک نه‌لفتيک و نوخته يه کټ له ژيري!
بيتوو بو خوشم به په‌نايدا تپه‌رم هيندهم پي سهر ده‌بي سهرم سوور
ده‌مينی و ده‌چمه‌وه سهره‌تای خه‌ت.

دواي نه‌وه‌ی له‌رز و ياو گرتی ته‌واوی گیانی وه نيش که‌وت و لینی بوو به
نه‌خوشيه کی گران.

نه‌گه‌ر پيشتر رام نه‌گه‌ياندبايه زور له‌وانه بوو نه‌و خه‌به‌ر ه‌تان بي حد بي سهر بي،
یانی نه‌وه‌نده‌تان پي سهر بي بو هم‌ميشه سهر‌تان هر سوور چيني.

به‌لام به‌وه باش بوو پيشتر پيم راگه‌ياندن له زه‌يتاندا ريزيکی يه کټ کيلوميتری
نيشانه‌ی سهر‌مان و سهر سوړمان دانين شتيک که له عومرتاندا له هيج
نووسراو هيه کدا نه‌تانديبي و نه‌شيبين.

نه‌و نه‌خوشيه‌ی وه‌ها لي پيس کرد ده‌بوو - حه‌ق‌هن ده‌بوو - بيه‌سته‌وه و هيج که‌س
نه‌يده‌ویرا ليني نزيک بيته‌وه، له دووره‌وه نان و ناويان بو حه‌وا ده‌دا.

له بهر نه شکاندنی حورمه تی نهو پیاوه به ناربانگه نالیتم چوَن ده چوره سهر
ناوده ست، لهو وهخته دا چی ده کرد و دواپی نه گهر ده هاته ده ری هه تا ده ستیان
ده به سته وه چی ده کرد و چی ده گوت؟
نهو قسانهش ناگیرمه وه دواپی تیر خواردن رووی له بن میچ ده کرد و هه تا خهوی لی
ده کهوت ههر ده یگوت و ده یگوتنه وه.
نه وهش ناگیرمه وه وه ختیگ له دیوی دوکتور ده ستیان کرده وه بز ماوه به ک به
له رزه له رز راهه ستا و دواپی نیزی له دوکتور وه رگرت بچینه بهر په نجیره که، چی
کرد و چی گوت؟
حازر نیم به ک وشه شی بگیرمه وه، نهو وه ختانه ی گزچانه که ی وه بیر ده کهوته وه
چی ده کرد به گزچان و پیوه ی ده رژیشت و جنیوی به کنی ده دا و تقی له چی
ده کرد و ده سستی بز کوئی ده برد؟
حازر نیم بزتان بگیرمه وه وه ختانه ک ریش سپی و پیاوه ماقووله کان له سهر انسه ری
ولته وه ده هاتن بز لای، چی ده کرد؟ نه وانه ی ده بیان دیت ده ستیان به چاویانه وه
ده گوت و سهریان داده نه واند و ههر نه ونده یان بی ده کرا پیا ریته وه:
نه لفیگ و نوخته به ک له ژیری! نه لفیگ و نوخته به ک له ژیری! نه لفیگ و
نوخته به ک له ژیری!
نهو نه لفه بی نه وه ی پالی به شتیگه وه دایی یان شتیگی وه بهر درایی
یان که وتبیته سهر نوخته که چوَن له خوَرَا له چه وادا راهه ستاوه؟؟
هیندهم پی سهر ده بی و سهرم سوور ده مینی، لاتراسکه ده به ستم و ده کهوم به
سهریدا. نه لفه که ده که ریته خواری ده مینیته وه به ک نوخته .

گه وړه نووسینې باپیره گه وړه

باپیره گه وړه ی جان - نه و جانہی تا نیستا نیوی نه هاتووه و له به شه کانی دوا پیدا
زورتر دیته کایه وه - نه و باپیره گه وړه یه ی سهر جه لله ی هموو جانہ کان ده گاته وه
به و و نیوه کھی له شه جهره نامہ ی پنه مالہ که یاندا له سه رووی هموو یانہ وه به
خه تکی درشت نووسراوه، تفه نگیکی چوله که کوژی به دیاری بو ده نیرن.
یه کهم روژ زور به دلخوشییه وه ده چیت بو چوله که کوشتن. تاکوو نیواری له
پتوونی تفه نک راست ده کاته وه و قونداخه کھی به شانیه وه دهنی و چاویکی
ده قوچینی و سیره ی لی ده گری و قامک به په له پیتکه دا دینی که چی هیچی بو
ناهنگیو دری.

دووهم روژ ...

سپههم روژ ...

چوارهم روژ ...

پینجهم روژ ...

و ھەختیک دایکی پیتی دەلی راو بە شانسه و تۆ بە مندالیش شانست لە تەپکەنەو ھەبوو، رقی ھەلەستێ و ھیچ بن دارینک نامینێ گوللە ی تیدا بە فیرو نەدات. ھیچ پەنا و پەسیوینک نامینێ خۆی تیدا ھەشار نەدات و ھیچ جینگایە ک نامینێ گوللە ی تەفەنگی چۆلە کە کوژی ئەوی لی نە کەوی. ھیچ دار چرابرق و سەر گوئیسوانە و سیمی بەرق و تەلەیفون و نانتینێ تەلەفیوون و تەنافی لیباس و سەر دیوار و بن دیوارینک نامینێ ھەزاران جار چۆلە کە بە تەقە ی تەفەنگی ئەو ھەلەفری تەنانت ھیچ چۆلە کە یە ک نامینێ سەدان کەرەت بە تەقە ی تەفەنگی ئەو ھەلەفری.

تاکوو وای لی دی چۆلە کە کان سلی لی ناکەن و ھە ک پیتوو زوو لە بەری ھەلەفرن. کار بە شوینیک دە گات پینج شەش گوللە لە چۆلە کە یە ک ھەلەکا، ھەر نایگری، چۆلە کەش لە جینی خۆی چرکە ناکات. بەو کارە و ھەر رقی ھەلەستێ و ھەر شوینی چۆلە کە کان دە کەوی و جینو دەدا، ھەموو خەلکی بە جووینک تماشای دە کەن. بە تەمای ئەو ھە ی ئاخری چۆلە کە یە ک بکوژی و ئە گەر ئەو تەلیسمە بشکینێ بو خۆی دە زانی چ دە کات.

دیسان تەفەنگی راست دە کردو ھە و قۆنداخە کە ی بە شانیه ھە دە نا و چاویکی دە قوو چاندو ھە و تەپیدی لە تەفەنگ ھەلەستاندو ھە: چۆلە کە سوو کە قنە یە کی دە کرد و گوللە کەس نازانی لە کوئی دە کەوت و چی لی دە ھات. بو ئەو ھە ی خۆی لەو جووینک تماشای کردنای خەلک بەشارتە ھە، ھەموو رۆژینک دە چوو قەراغ شاری و لە نیو باغینکدا، بە دەردی بوخۆی دە یگوت « خەریکی چۆلە کە کوشتن دە بوو ».

روژنیک لهو روژانه چوله کیه کئ نهوندهی لی نریک دهبی که
قونداخی تفهنگی بۆ له شانی توند ده کات، سیره ی بۆ ده گری و قامکی
له سهر په له پیتکه داده نی، بریک راست و ریکی ده کات و له دلی
خویدا راست له سهر دلی راده گری. پيش نهوهی قامک به
په له پیتکه دا بنی له خورا لاقی ده خزی و ده کهوی. وه خیتک
هله ده سیتته وه خزی بته کینی، چاوی به دوگمه یه کئ ده کهوی. به
په له دوگمه که ده خاته گیرفانی و تفهنگه که ی هله ده گریته وه.
چوله که ههر له جیگای خزی ده بی، دیسان سیره ی لی ده گری، له
گه ل ته قه ی تفهنگه چوله که له حاند خوی ده که ویته خورای.

بۆ خزی باوهری وا بوو ههر به ته قه ی گولله که دلی توفیه، شیتک به دلیدا هات
و دوگمه که ی دهرهینا و ماچی کرد.

ده گیرمه وه: نهو جار هیچ چوله که یه کی له هیچ جیگابه کئ نه ده بوارد. وای لی
هاتبوو له مه ودای زور دووریشه وه ده ی نه نگاوتن.

بۆ خزی ههر پیی و ابوو له گه ل ته قه ی تفهنگه که بهر ده بنه وه، نهوه ی له لای
کهس نه درکاند.

روژی ده یان جار دوگمه که ی دهره هینا و تماشای ده کرد. له وه ی توانیسوی
نابرووی خزی بگریته وه زور شاد و به که یف بوو. هه موو جارینک سینگی
دهره په راند و تفهنگی له سهر نه رپه ی شانی داده نا، نهونده ی پی نه ده چوو به
کۆلینک چوله که ی کوژاوه وه ده گه راوه.

وای لی هاتبوو به ده سیتک تفهنگی راده گرت و له سه واوه چوله که ی بهر
ده دانه وه . . .

وه سیه تی بۆ کوره که ی کرد چاک ناگای لهو دوگمه یه بیت.

شيعر بگ تا بهر په روچکه ي ناسمان

ټو به پيچېوانه ي بابي رقي له راو ده بي، به تايهت راوه چوله كه .
له سالوژي مهرگي بابي دا له نيو سالنامه كهيدا نووسيووي:
« له پاره كه ټو ده مانه وه چوله كه كان ده ويران له سهر دارچرا برق و ديواره كان
بنيشنه وه و سهربانه و سهربان بكن .»
ته نيا شتيك له ناخه وه ناخي يو ه لكيشاوه تييدا شاره زا بي، شېره شيعر و شېره
في ده بي. به لام هره ي له پرې ناكا و دايعه ههر ده به زي و ده به زي.
وا دياره - به و نووسراوانه ي له دواي به جي ماون و هينديكيان پارينزراون -
جاريكي له قاوه خانه يه كڅ پتر له سه د كه سي لي ده بي و هها ده به زي ته ووي
دانشتون لي له قاقاي پيكنه نين ده دن و له و شه وه وه ده بيته گالنه جاري خه لكي.
له لاپره ي روژي جومعه ي چارده ي سهرماوه زدا ده نووسئ: « به ياني ټو شه وه ي
خيزانم دوگمه كه ي يو له كراسه سورمه ييه كه م دابوو، ههرچي ده مگوت كيش و

ههوايه کي تايسته تي هه بوو. نه وه خسته نه مده زاني هي چييه. ياني ده مزاني به لام
نه رخه يان نه بووم. هه رچييه کي بيت که يقم زور ساز بوو.»
به پتي بيره وهر يه کاني، هه له کيس نادات و ديسان روو ده کاته وه قاوه خانه کان.
نه و جار پتيان دادی، هه ره شه وهی سی چوارتيک ده به زینتی. ته نانه ت وای لی دی
بو خزی بانگيشتن له شایه ر و خو بیژه کان ده کات و به ک له دواي به ک به
گوته ی خوی که نووسيوه تی: « وه ک گو له به پژه سه رم هه لده برين.»
به ناوبانگزين و گه وره ترين شایه ری ولاتي بو دینن. نيوی نه و شایه ری له دوو سی
جینگا نووسيوه به لام وا دياره دوايي له بهر هه ر شتيک بيت وای پی خو ش بووه
کویری کاته وه، به داخه وه وای ره ش کردۆته وه به هيچ بارتیک ناخویندریته وه.
خه لکتيکی بی نه ژمار کو ده بیته وه و مه جليسيان بو ده گیري. شایه ره گه وره له
سه ر خو رايی نايکا و « هه سه له ی جه فه نگيشی » نييه. له سه ر پوول و زيتر و
زيویش نايکات.
به و قسه به ی هه موو دانيشتوان ده که ونه سرته سرت و به گوئی به کتر دا چپانندن .

« شایه ره گه وره ده ست پی ده کات.

سريوه نايه، نه وانهی مژيان له قلیانه کانيان داوه فریا ناکه ون ته واو قووتی دن،
له گه رووياندا رایده گرن. سه دان نيوه چا له ئیستیکانه کاندا ماوه ته وه، سه دان که س
چاويان به مۆله ق وئستاو ه.

شایه ر پازده ده قيقه بی وچان زاری ناوه ستی و نه وی ده یلی نايیته وه.»

وہختیڤک دوای یازدە دەقیقە رادەوہستی،

ئیسۆ لہ جیاتسی عالمە کەہی ئەو وەختە چەپلەبەکی دورور و
دریژە بە ئەندازە ی پازدە کیلۆمیتەر بۆ
لێدەن.

دوایی ئەو دەست پێ دەکات. لەوہی لہ ماوہی شیعەر خویندنەوہ کەیدا ھەستی
خەلکی چۆن بووہ ہیچی نەنووسیوہ. تەنیا نووسیوہ تی: « وەختایە کۆ دوای نیو
سەعات راوہ ستام، بە ہیوای ئەوہی دوای ئیستیڤک دەست پێ بکەمەوہ، سێ بەکی
خەلکە کە زاریان وا داچەری بە حالە حال بۆیان چۆوہ جی و شایەرە گەورە بی
ھۆش کەوت.»

دوایی ئەو دەچیتە سەری و بە شیعەر پینیدا ھەلدەلی. ئەگەر بیتھۆش نەکەوتبایە
سەری بچووبایە تە پەریەرۆچکە ی ناسمان ھەر لیم دەستاند. بەلام بە خەلکی
دەبەخشی.

بە پێی نووسراوہ کانی لہ دوای ئەو رووداوہوہ ہیچ کەس نەبووسراوہ شەرہ شیعەر،
یان شەرہ فری لہ گەل بکات. ئەویش ناچار چیرۆک و بەسەرھاتە کانی بە شیعەر
ھۆنہ تەوہ. لہ کوتایی تەمەنیدا بۆ کورہ کە ی نووسیوہ ئەو دوگمەبە باش پاریزی.

گرتنی ساتھ کان بہ قول پ

له پيشدا نهوه بلنم نهو به شه له به يني دوو قولابدا ده گيرمه وه. پيش نهوه ي دهست يي بکين هر له سره تاوه قولابتيگان داده نيم و با جاري نهوي ديکه يانم يي يي.

[نهو نهوه نده ي له بابيه وه يي برابوو بتواني به نيشتي ي خوي لتي راکيشي و چي يي خوش يي بکات. کاري سهير سهيري ده کرد.

جاريگان نهسي زين کرد و دوو تاجي وه دواي خوي دا و روشت بؤ راو. روشت روشت تا کوو گه يشت به پيشه يه کئ. لهوي تاجيه کاني له ده وروربهري کولکه دارتيکي پير ده هاتن و ده چوون. نهو گو يي يي نه دا و ريگه ي خوي دريژه يي دا. وه ختيک زاني تاجيه کان له گه لي نه هاتوون ريگه ي روشتووي گه راوه. له دوور چاوي پيان کوهت، به ده وروربهري نهو کولکه داره وه مل و ميان بوو. شادي له دل گه را و خوي کرد به قورباني تاجيه کاني. له نهسيه کهي دابهزي و به دارتيکوه به ستيه وه و به په له هات بجي بزاني « چي ليه؟». کوت و پر کوهته نيو قولکتيک.

[نهو قولکه، قولاييه که له بهر نهو که سانه ي گيرانه وه ي هيلي و بي کهند و کوسيان يي ناخوشه]

له گه ل کوهته خواري، دنيا له بهر چاوي تاريک بوو، سهري قولکه که نراوه. پيش نهوه ي هر جزره سهول و ته قه للا و داد و هاوارتيک بکات، هر دوو کئ

دهست و هەر دوو کە چاو و هەر دوو کە گوێ و زاریان بەست. تەنیا ئەوە نەندە
دەزانی بەرەو شوێنێکی دەبەن.

ئەوە نە ترسابوو نە توانی ئەوە بزانی «روح لە سەر کونە لوتیبەتی و جوان دیارە
فێرکە فێرکیبەتی. ئەوە یەکیەک لەو ساتە دەگمەنەنەبە بۆ روح هەلەدە کەوێ
پشووێه کە بدات».

دوای ماوێه کە بە هەر شتی کەدا بێت زانی دەری نییە و ژوورییە. بە هەر شتی کەدا
بێت زانی گیان لە بەری لێیە.

فکری بۆ هەموو دین و درنج و بنیادەم خۆریک دەچوو بەلام فکری بۆ ئەوە
نەدەچوو ئەو جیگایە و هەا بێت کە دوای کردنەوێ چاوی، دیتی.

دوای ئەوەی چاو و گوێ و دەست و زاریان کردەو، بۆ ئەوەی زۆرتر خۆی فەقیر
حال و بەستە زمان نیشان بدات، پێ ئەوەی پێویست بوو چاوی هەلگێزی.

وختایە کە هیچ شتی کە گازی لێ نەگرت و قووتی نەدا و نەبخوارد و نازاری نەدا،
تەنەت هیچ شتی کە و هیچ کەسیک پێی نەگوت و لێی نەپرسی، وردە وردە
بەرچاوی روون بۆو.

خۆی لە نێو راستی هۆلیکی دوور و درێ—ژدا دیت. دەوران دەور بە قەراغ
دیواری هۆلە کەوێ میز و سەندەلی چنדרابوون. هەر میز و سەندەلییە کە کەسیک
لە سەر بوو کە لە پێنی کتیبکی دەخوێندەو.

فکری بۆ هەموو شتی کە دەچوو بەلام فکری بۆ ئەوە نەدەچوو کە دوای سەعاتیکی
دیکە بۆ روون بۆو ئەو کەسانە بۆ لەوێن و خەریکی چین؟

هۆلە کە لە بن دیواری کانێسەو دەوران دەور تاکوو بن میچ قەفەسە بوون،
قەفەسە کان هەموو لە کتیب ناخرا بوون.

تەنیا جیگای درگایە کێ چکۆلە خالی بوو.

لە بن میچ بە نێوانی چەند میتر پەنجیرە یە کە رۆشنایی لێو دیار بوو، کرابۆو.
کەس کاری بە سەر کەسەو نەبوو. هەموو بێ وچان دەیان خوێندەو.

چاوەروان بوو کەسیک بێت بە لایەو، کەسیک دەستووری بێ بدات. کەسیک
یەخە ی کراسە کە ی بگری و هەلی بستینێتە بێ و لەو درگا چکۆلەو بیات.

دواى نهوې ماوه يه كې زړر هېچ شتيك رووى نه دا و كه سيش كارى پيى نه بوو،
ههستا بهر و درگا كه وړې كهوت.
له هر ههنگاو كدا چاره روان بوو بيگيرنه وه دواوه، وه بهر زلله ي بدن، له هر
ساتي كدا به هيو بوو قاقايه كې بلحانه له جيني خوي ويشكي كات.
به ته مای نهوې دواى كردنه وې نه و درگا به كهس نه پي رپي بگرې و هه مووى
به سه رها ته كه وه كه خهونيك دوايي پي پي و له دهست نه و مؤته يه ي سوارى شان
و ملي بووه، رزگارى بيت، دهستگره ي درگا كه ي داگرت و كرديه وه:
هوليكي دور و دريـــــــــــــــژ، كه سي تيدا نه بوو. له سهري نه و سهري وه
درگا به كې لي بوو به په له بهر و درگا كه رزيشت و درگا ي كرده وه.
كچي ك له شازاده نه پي له هېچ كه سيكي ديكه نه ده چوو، له سهري ته ختيكي
مه خمه ر پالي دابووه، ميژيكي له بهر دم بوو، له سهري ميره كه چايه كي تازه ديم،
كه شه فيك ميوه ي به ريز چندراو داندرابوون. چاوى نينسان بي ئيختيار به
دبواره كانيه وه له دووى تابلي نه قفاشې و شتي گران باي و سهري ده گه را. به لام جگه
له عه كسي شازاده يه كه به سوارى نه سپه وه سيره ي تفهنگي له مراويه كي تويه كه
گرتبوو، هېچ نه ده بيندرا.
هه موو نه وانه من ده يانليم نه وه كه نه و، چونكه نه و، نه و دهنگه زياتر له وه
ترساندبووى ناوا به وردى شته كان بيبي.
نه و ته نيا نه و نه و ديت كورنيك و كچي ك له وه تاغه دان و هات نه و ه ي به
زه پيدا بيت: « پيش چوونه ژورپي نه و، نه و كوره شتيكي يو كچه كه ده گير اووه
و به تفه ي درگا كه راوه ستاوه» به لام دهنگه كه نه و ه ي له بير برده وه.
نه و دهنگه تووره يه له ه ي هيجان نه ده چوو: « راوهسته».
له پشته وه ملين گرت و برديانه دهري.
«كي گوتي بييه ئيره؟»
هېچ ولاميكي نه بوو.
برديانه وه تاغيك. فكري كرده وه نه و كابر ايه ي دانشتووه و جگه ره ده كي شتي
نه لعان ده ستورر ده دات بين لتي دن و سهري برنو . . .

دەستی راداشت دانیشی، دانیشت. درگا کراوە، کەسێک کە شەفێک چایی و شیرینی دانا و رویشته دەری.

کابرا دواي ئەوێ بە وردی بۆ گێراوە نێرە کوپێه و کوپ نێه و هی کێپه گوتی: « ئەلعان دەچی کێپێک هەلده گری تا ناخر دەپخوینێه و ه. کارت بە کەس نای و کەسێش کاری بە تۆ نای. کاتێک کێپه کەت خویندە و ه خۆت ساز دە کە دەتسەن بۆ لای شازادە خاتم. لەوێ بۆی دە گێرێه و ه. ئەگەر ئەو کەیفی بە چێژکە کە ساز بوو و پێی خۆش بوو، نازاد دە کرێی. دەنا سەر لە نوێ کێپێکی دیکە دەست دە دەبە و دەپخوینێه و ه. تا ناخری بە داستانیک دە گە ی شازادە کە یفی پێی ساز بێی.»

چونکە مە دە زاتم شازادە کە یفی بە هیچکام لە و چێژکانە ی ئەو دەپخوینێه و ه ساز نای، هەلەت ئەو هەش بلیم ئەو کارە ی شازادە خاتم جۆرێک فیلە. هەر ئەو کات بۆ هەوێ جار درگا کە ی کردە و ه و چاوی پێی کەوت، شازادە لە دلی خۆیدا ئەو پیلانە ی بۆ دانا کە هیچ کام لە چێژکە کانی ئەو ی پێ خۆش نە بێ و هەر بێهێلێه و ه و بێهێلێه و ه.

بۆ ئەو ی گێژ دە ی ئەو پێی شازادە نە بێ و ه دوامان نە خات، ناچارم قولاپە کەم دە رهینم و بە پەتیکێه و ه کەم و رایهێلمە خوارێ ئەویش توند دەستی لێ گیر دە کات و هەلی دە کێشمە سەری.

ئەو قولکە یه - ره نگیبێی ناوی - زۆر کەسی تی کەوتوو و زۆر کەسی دیکە شی تێدە کەوێ. مە ئەو قولاپە هەر لێرە دا، دادە نیم، تاکوو گیر کراوە کانی پێ بێنە و ه

دەری، خیری دایک و باج.]

و ه ختێک نە جاتی بوو و رویشته و ه بۆ مالی. لە و کاتە و ه تاکوو ناخری تە مە نی ئەو دو گمە یه ی لە بەر چاوی شیرین بوو.

زور جاران دهیگیټپاره وهختیک دهستی لهو دوگمهیہ دراره نهو قولایه له
غهبهوه هاتوره و نهوی رزگار کردوه.
له ناخری تمه نیدا وهسبه تی بو جانی کوری کرد ناگای لهو دوگمهیہ بیت.
له سهره مهرگدا دواهمین قسه ی نهوه بوو:
دوگمه داخرا.

قام کیے تے تا ناماڑہ

•••

لاپهړه کان هه لده نه وه و تماشایه کی سهره تاي چیرو که که بکن.
نهو سی نوخته یه ی له سهره تادا داندراوه نیشانه ی نهو یه نیمه زور دره نکک و له
نیوه ی به سهره اته که بهو لاوه گهیشونه تی تا نیمه ده گهینی حوت کهس (شهش
برا و خوشکینک) یه کک له دوا ی یه کک مردوون.
نهو بژ هه شته مین جار جان چوته وه بهر ناوینه، ده ستیک به قهفی سمیلیدا دینی و
ورته یه کک دوویات ده کاته وه. کورت و شالواره سپیه که ی ده کاته بهری و تا
نیواری له خیابان ورته یه کک له بهر خزیه وه ده لینه وه.
پژ نهو هی پیشان بدری نهو ورته یه زور دوویات ده کرینه وه سی نوخته داده نین •

••

هروه ها لهو سی نوخته یه دا زور شتی دیکه گونجاوه، وه کک نهو ناوینه یه و سمیله
پره که ی جان.
نه گهر درگای هاله که ی جان ده کرینه وه له روویه پرووی درگا که په رده یه کک
کیشراوه. له سهر په رده که نوسراوه یه کک ده بیندری کهس بوی ناخویندرینه وه،
یانی پیته کانی ده خویندرینه وه، به لام کهس له سهرجه می مانا که ی ناگا. کهس نازانی
چییه و کهنگی و بوجی نووسراوه؟ ناکاری جانیش شتیکی وا نادا به دهسته وه پیاو
برانی نایا بژ خوی مانا که ی ده زانی یان نا؟

وہا پەردە کہ هەڵدەداتەرە دەلێی هیچی لە سەر نەنووسراوە: ناوینەپەکی چل لە هەشتا سانتی لە چوار چێوہیەکی دار گیراوە و لە سەر لێواری چوار چێوہ دارە کہ گۆلی سوور هەلکەندراوە. هەر گۆلێکی سوور بە لقیئکەوہ دەبیندری کہ دواى سى گەلا دەرهاوێوہ.

جان بارەری وا بوو هەموو شتیئک تۆزی لە سەر بنیشی نابی ناوینە لە سەری بنیشی.

دواى رێک و پێک کردنی لیباسەکانی و داھینانی سەری نۆرە دەگاتە سمیلی. دواى کەوشەکانی لە پێ دەکات و لە درگای دەریوہ ئەو ورتەپە لە بەر خۆپەوہ دوویات دەکاتوہ.

تەنیا کەسیکی پێی خۆشە لە خیابان لە گەلی بگەری «س» یە. «س» براگەورەى ئەو حەوت برا و خوشکەپە کہ تا ئیستا شەش برا و خوشکیکی مردوون.

بە رەگەز دەچنەوہ سەر ئەو کابرایەى دوو دار و لایلۆنە کەى پێ بوو. «س» بۆى روون بیۆوہ باپیرە گەورەى وەختیئک لایلۆنە کەى خستۆتە ژێر خۆى و لاقى هەلیناوە، ئەو دوگمەپەى لى داگەوتووە. دواى ماوہیە ک ئەو پیاوہ چۆلە کہ کوژە (باپیرە گەورەى جان) هەلی گرتۆتوہ، زانیوہتەى هى کیتپە بەلام حاشای لى کردوہ. بەو جۆرە ئەو دوگمەپە پشتاویشت بە نھیتی گەیشتۆتە دەستی جان ئەو پێى وابوو جانی بنی جانە.

لەو کاتوہ ئەو دوگمەپە ون بووہ مالى ویرانی و بەدشانسی رووی لە بنەمالەى ئەوان کردوہ.

هەموو ئەوانەى لە داپە گەورەى بیستوہ، داپە گەورەشى لە داپە گەورەى خۆى بیستوہ، ئەویش هەر لە داپە گەورەى خۆى بیستوہ. . . بەو جۆرە ئەو قسانە لە ژنى ئەو پیاوہى دوو دار و لایلۆنە کەى پێ بوو، هاتوہ هەتا بە گۆی «س» گەیشتوہ. خودا دەزانى رەھەندە پێچەلاو بووچەکانى گۆینچکەى «س» چ ئیش و نازاریئکیان دیتوہ، ئەو کاتەى ئەو قسانەى بیستوہ؟

دوايي له مېشکيدا بوون به چي؟ و چ شويټکيان له سهر نهو داناره؟ که ناوا به دنياييوه پني وا بوو دواي نهوهي جان بؤ ههوه ل جار کؤت و شالواره سپيه کهي له بهر کرد و نهو ورتهيهي دوويات کردهوه براي يه کهمي مرد.

دواي نهوهي جان بؤ دووههم جار کؤت و شالواره سپيه کهي له بهر کرد و نهو ورتهيهي دوويات کردهوه براي دووههمي مرد. ههر نهو کات دهيزاني ههتا نهو دوگمهيه به کؤته کهي جانوه بيټ براکاني دپکهشي و تاقه خوشکه کهشي دهمرن. نهو، نووسراوهيه کي زؤر وردی بهو دوگمهوه ديتيوو. دوو سي جاريشي دهست ليدا بوو. ههر بؤيه پني خؤش بوو زياتر له جان نزيک بيټهوه. جان سؤسهي کردبوو «س» دهيهوي چ بکات و بهتامي چيه. بؤيه دواي نهوهي بابي مرد نهو ورتهيهي له سهر دوگمه که نووسي و له کؤته کهي دا و ههموو رؤژنيک دووياتي ده کردهوه تا کوو هيچ کهس نه تواني ته نانهت دهستيشي ليدا.

به لام «س» بي خه بهر له وهي جان چي کردووه، دهستي ليدا بوو به تهمای نهوهي رؤژنيک له رؤژان نهو دوگمهيه بترازي و جان نهوي ههيه و نيهه له بيري بچيتهوه دهويست به ههر جؤژنيک بيټ نهو دوگمهيه بگه پنيټهوه بؤ بنه مالهي خؤيان و لاني کهم ههوتهمين براي ميټي.

ههوتهمين براي لني سوور بوو دواي نهوهي جان کؤت و شالواره سپيه کهي له بهر کردووه و نهو ورتهيهي دوويات کردؤتهوه نهو ویش وه ک براکان و خوشکه کهي دهمری.

شینی برای پیه که مر

یە کەمەین بۆ بۆ بە منداڵی تووشی نەخۆشییە کە ھاتبوو. بابی دیتووی چۆن کاری بە « بەیانی جاریک، نیوەرۆ جاریک، ئیواری جاریک » نییە و بە دزییەو یە کە بۆن ملی پێو دەنی.

تا نیوەرۆ پێنج شەش جاری پر دە کردەو و تا ئیواری پێنج شەش جاری دیکەش. ھەر قومومە کە لە دەمی دە کردەو دیسان ھەستی دە کرد توو نییەتی و قومیتکی دیکە لە دەدا. قوم قومە، قومومە کە ھەل دە چۆراند. بە دزییەو پری دە کردەو و سەر لە نوێ . . .

لە پر زگی ھەل دە موسا و ھاواری لە پەیدا دەبوو. لە ھەر کوێ بۆیە دەبوو بیگەینە دوکتور.

دوکتور بە لێتی دا بسو بیتو « رۆژی سێ جار، بەیانی، نیوەرۆ، ئیواری » قومومە کە پر کاتەو، گەرە بێ چاک دە بیتەو.

وختایە کە گەرە بو بە ھیج شتی ک چاک نەبوو، دوا لیکۆلینەو یە کە بە گرتە خۆی « مێژوو بیانە » بەو گەشت ئە گەر بیتە ماسیگر و مالتیک لە پەنای چۆمیک دروست بکات چاک دە بیتەو.

ئەو پنی وابو ئەو نەخۆشییە لە بایرە کانپەو بە میرات بێ گەشتووە. سێ پشی لە سەر یە کە ماسیگر بوون. تەنانت پنی وابو ئەوانیش زۆر لەوانە بە لە منداڵیەو ئەو نەخۆشییان لە گەل بووینت و دوا بێ و ئاکامە گەشتینت بچن بێ ماسیگر.

بایشی تا کوو لە دایک بوونی ئەو، ماسیگر بوو، بە ھۆی نەخۆشی رۆماتیسیم و لاق ئیشە، ماسیگری و چوونە نیو ئاوی لە قەدەغە دە کری.

ئەو پنی وابو ئەو رووداوە پێو ندیە کێ راستەو خۆی بە ژیان خۆی و براکانی و خوشکە کە یەو ھەبە: ئە گەر بابی ماسیگری وەلا نەنایە ئەویش لە منداڵیەو بە ھۆی ھات و چۆی سەر چۆم و کوێ ئاوە ئەو نەخۆشییە لە پەیدا نە دەبوو. بوو بە ماسیگر. بەرە بەرە وە کە کە سکی ئاسایی ئاری دە خوار دەو.

جاریځکیان بیستی « بیستو ژنی زکځ پر نیشتیای هەر شتیځک بکات و نه یخوا منداله که ی خیل ده بی ».

به بیستی نه و قسه یه هه ناری دنیای له بهر چاو که وت. هه سیتیکی نامو بیی ده گوت دایکی وه ختیځک زگی به و پر بووه نیشتیای هه ناری کردووه و هه نار وده دست نه که وتووه بویه نه ویش خیله.

به لام له وه ی که نه و شته هه نار بووه ته و او نه رخه یان نه بوو. هه ر خزم و دژست و ناشنایه کی دایکی ده دیت نه و شته ی لی ده پرسی.

دوای چهند سال نه خواردنی هه نار بوی روون بزه:

دایکی نه و هاوینه ی زگی به و پر ده بیست سه فهریځکی دووری دیتته بهر.

له نیو ماشینه که دا ژنیځک فه لاکسی ناوی بی ده بی و جارنا جاریځک به خوره یه کی سه یه وه لیوانیځکی لی پر ده کات و هه لیده قوریځتی. نه ویش لیوانیځک ناو له شاگردی ماشینه که وهرده گری و ده یخواته وه به لام نیشتیای ناشکی و هه رچییه کځ ده کات له رووی هه لیا داوای لیوانیځک ناو له و ژنه بکات. له حالیکدا ده زانی توو نییه تی ناشکی له په ستا ناو له شاگرده که وهرده گری و نه و نیشتیایه ی هه ر ده میځی . . .

وه کځ بوی روون بزه تا کوو ناخری ته مه نی خوره ی نه و ناوه هه ر له گوئی دایکیدا مابووه. دوو رۆژ پینش نه وه ی بمری توند هه ر دوو کځ گوئی گرتووه و قسه ی هاتهران و پاته رانی کردووه.

دوای نه وه ی بزه هه ول جار، جان کۆت و شالواره سپییه که ی له بهر کرد و نه و ورته یه ی دوویات کرده وه برای یه که م ناوی له بهر چاو که وت و دوای ماوه یه کځ له بیابانیځک به خنکاوی دیتیا نه وه.

نه وانه ی لایه نگری کورته چیرۆکن ده لین:

نیوی « لیکۆلینه وه یه کی میژوو بیانه دوای چهند سال نه خواردنی هه نار» بزه م به شه، باشه!

شینی برای دووهه مر

بردیان بۆ لای دوکتور. دوکتور هیچ نه خۆشییه کی تیدا نه دیت.
دوای تاقی کردنه وهی خوین و میز له تاقیگه، هیچ نه خۆشییه کی تیدا بهدی نه کرا.
دوکتور نهیتوانی هیچ دهوا و ده رزییه کی بۆ بنووسی.
دوکتورینکی دیکه . . .
دوکتورینکی دیکه ی دیکه . . .
دوکتورینکی دیکه له شارینکی دیکه . . .
دوکتورینکی دیکه له شارینکی دیکه . . .
دوکتورینکی دیکه له شارینکی دیکه ی دیکه . . .
ههزاران دوکتور و دوکتوری دیکه و دوکتوری دیکه ی دیکه یان له ده بیان شار و
شاری دیکه و شاری دیکه ی دیکه یان گیترا، هیچ دوکتورینک نهیتوانی هیچ
دهوایه کی بۆ بنووسی.
ته نیا چهند دوکتوری رهوان ناس چهند پیشنیاریان دا:
یه کیان گوتی: شتی تیز بکه نه لوتیه وه تا کوو پیشمی و به حوججه تی نه و پشمینه
به شکوو زاری وینک بیته وه.
ئهوی دیکه دوو رینگای پیشنیار کرد: زوو زوو بیه نه بهر ئاویته تا کوو باویشکی
بیت. یان زوو زوو له بهر چاوی نه و باویشکک بدهن تا کوو نه ویش باویشکک
بداته وه.
هیچ کام لهو رینگایانه کارساز نه بوون.
دوای نه وهی بۆ خۆشی باوه ری کرد تازه زاری وینک نایه ته وه، یه کهم شتیئک به
فکری گه یشت نه وه بوو میش و مه گهس به ناسانی ده توانن خۆ بکه ن به زاریدا.
بری ده کرده وه: میش هه وه ل جار له هه ر شوینیکک بیشی چوار پینج جار چه رخ
و خولینکی زیتانه به سه ری ده دا و زوو فنه یه کک ده کات و شتیئکی بۆر که هه موو
کهس نایینی له پاش خۆی به جی دیتلی . . .
له جیاتی بیز رقی هه ستا.
تۆرینکی ناسکی به نه ندازه ی ژیر چاوی هه تا چه نه ی هینا و به چه سب له سه ر دوو
ره قایی سه ر کولمه کانیه وه چه سپاندی.

ههردوو کڼه د هسټی ناگایان له و توره بوو تاکوو هه لنه دريسته وه، پيس نه یې، زوو زوو ته ری که ن . . .

دواتر سمیلېشی نه ده تاشی تاکوو مووی بهر سمیلې هیندینک ته پ و تۆز له خو بگرن.

هر چهند هه میسه زاری ویشک بوو، ده بوو زور زوو زوو له زاری و هردات. به لام رۆژ له گه ل رۆژ خووی پی ده گرت. ده یزانی تازه زاری وه کڼه جارانی لی نایه ته وه.

له ته وای ولاتا دنگی دابووه و دهسته دهسته ده هاتن بیینن. هه میسه خو ی ده شارده وه، که م وا بوو بتوانن چاویان پی بکه وی.

رۆژیک له لاین ته له فریونه وه چهند که سیک چون وه کڼه رووداویکی سهیر و سه مه ره فیلمی لی هه لگرن و دوا یی له بهر نامه یه کی پیکه نییدا بلای بکه نه وه.

هه رچهنده پیان گوت و له بهری پارانه وه و پی شنیاری پوولیان پی دا، نه یده هیشت. هه ر دوو کڼه دهستی به زاریه وه نابوو به زوریش لی نه ده کرده وه.

به دوو کڼه و پیان یه کی دهستی بگرن و چهند سه حنه یه کی - به زوریش بی - لی هه لگرن، له پر و هها خو ی راپسکاند هه ر دوو کڼه سه که ی فری دا.

دوا ی ماوه یه کڼه له بهر هه لخویندن و قسه بۆ کردن دیسان له کۆلی نه بوونه وه.

نه و جار دوو کڼه لاقیان گرت و دوو کڼه سیش شانیان گرت و دوو کڼه سی دیکه ش یه کی دهستی کیان ده کیشا. یه کڼه به خو یان دهستیان ده کیشا بۆ یان لانه ده چوو.

کارگیبری بهر نامه که فکریکی کرده وه، نه و جار فیلمیان له و سه حنه یه هه لگرتنه وه که به سی چوار کڼه دهستیان بۆ لانه ده چوو.

دوو رۆژ دوا ی نه و فیلم هه لگرتنه وه یه له و په ری سه ر سوورماندا دیتیان هه ر به و جوړه ی دهستی به زاریه وه ناوه، مردووه . . .

دوا یی ده دوا زده جار له ژیر نیوی « پیاویکڼه که هه ر دوو دهستی به زاریه وه نووساوه » له ته له فریوندا بلای بووه.

نیستاش داواکاری نه و سه حنه یه زوره.

من نھو فیلمہم لہ نارشیقی تابیہ تدا ھہیہ، ھہر کہس دہیہوئی بیینی بہو نادرہسہی
ژیرہوہ پتوہندی بگری:
مہیدانی زیرہ کٹ - کوچہی ھہشت میزی - پہلاکی چوار.
نہوانہی نھو فیلمہیان نہدیتوہ دہلین:
نھو نادرہسہ درؤ نہی باشہ!

شینی برای سیبهم

دوای نهوهی بز سیبهم جار، جان کۆت و شالواره کهی له بهر کرد و نهو ورتهیهی دوویات کردهوه برای سیبهم لهوه دلنیا بوو نهو دوو برایهی پیشووی دوای نهوه مردوون جان کۆت و شالواره سیبیه کهی له بهر کردووه و نهو ورتهیهی دوویات کردۆتهوه.

پریاری دا ہر وا بہ ناسانی نہ مرئی و بچیتہ شونینیک کہس نہ زانی تا کوو بتوانی لہ گہل جان، بہر بہرہ کانی بکات و تہ نانتہت بکہویتہ حہولی تزلہ نستاندن بہو جزرہ خوئی لہ دہست مہر گینکی دیاری کراو رزگار بکات.

بیئ نہوہی لہ لای کہ سینک دہنک بکات دہستی دؤستہ کہی گرت و ویستی بہ تیریک دوو نیشانہ بیکی.

بلیتی قہ تاری بؤ دوورترین شاریکی پیئی شک دہات، گرت.

. . . بہ ناندازہی تہواوی گہ لای نہو دارانہی لیکدا لیکدا بہ پہ نایاندا تیدہ پیرین، یہ کتریان خؤشدہ ویست: ہہموو گہ لای دارہ کانیان دادہوہ راند و جار لہ گہل جار کؤگاکہ یان گہورہ تر دہبوو.

وہختیک تیپہر بوونی لیکدا لیکدای دارہ کان سہری ہر دووکیانی لہ گیتڑہوہ ہیئا و خہویان لیئ کہوت، قہ تار زؤری نہ ماہو بگاتہ جی، سیگنالیکسی دوور و دریی لئی لئی دا.

ہہموو و خہ بہر ہاتن دیتیان دارہ کان ہیواش بوونہ تہوہ و نہو، نا.

ہہموو ہہستان چہمہ دانہ کانیان دہست دایہ و نہو، نا.

لہ نیئو قہ تارہ کہدا کچیک ماوہ و کؤگاہ ک گہ لای داوہریو.

کؤگا گہ لای کہ یان بؤ خستہ دہری و پیایوی جہنگہ لسانی بہ سہر راوہ شانندنوہ گہشتنہ سہری.

دہبوو « چؤنی داوہ راندوہ ئاواش بہ دارہ کانیبہوہ بنیتہوہ» . وہختیک نیگای کچہ کہ حالی کردن بہ تہنیا داینہوہ راندوہ سہریکیان لہقاند، یانی « ئیمہ لہوہ حالی نابین و کارمان بہوہ نیبہ».

گتیرابوویانہوہ: « کورینک و کچیک زؤریان دل پینکہوہ دہبی. بریار دہدہن لہ گہل یہ ک برؤن و لہ مالی ہہ لین. ہر واش دہکن. سواری ماشینیک دہبن و دہرؤن. لہ نیورئی، ماشینہ کہ یان خؤ بہ ماشینیکی دیکہدا دہدا و کورہ کہ دہمرئی

و کچه که ده مینښته وه. نهوانه‌ی ماشینه کانبان راگرتیو بزانه چی بووه هممو به چاوی خویان دیتویان کچه که چوک ددهدا و وها ده پارسته وه خودا بیمریستی، خودا ده ست به جی ده میریستی. «
نهویش له پهنای کزگا گه‌لا که چوک ددهدا و ده پارسته وه. . .

ده گیتړنه وه: بهو چاوانه‌ی خویان دیتویانه کچه که دوا‌ی ماوه‌یه ک له ویه‌ری سهرسورماندا بوته گه‌لا دار و له نیو کزگا گه‌لا که دا ون بووه.

هیندیکیش پیمان خوښه بگیتړنه وه:

وه ختیځ چوک دداوه و پاراوه‌ته وه دوا‌ی ماوه‌یه ک له پشتویسته بهره و ژوری له گه‌ل کوره که تیکه‌ل بووه. دوا‌ی به جووت قه‌بریان بو هله‌که ندوون.

به‌لام من ده گیتړمه وه: پیاوه کانی جه‌نگه‌ل‌بانی و چهند که‌سی دیکه‌ش شاهیدی نه و رووداوه بوون: کزه بایه ک هممو گه‌لا داره کانی وه‌هوا خست و گه‌لا، پؤل پؤل له سهر داره کان نیشته وه.

نهوانه‌ی وه ک پیاوه کانی جه‌نگه‌ل‌بانی چاویان به موله‌ق نه‌ویستاوه ده‌لین: نه‌فسانه نه‌بی باشه!

شینی برای چوار لامر

ئەو بابەتەى خوارەو بە تەلەپفون گوتراو و دواى چەند رۇژ دەستى دەستى كردن
و چىنگم كەوتووە.

حازر نەبوو بە دەردى خۆى دەيگوت: « ھەروا بە مفت و خۆراىى » يىم بلى.
بەو جۆرەى باسى دە كرد، ئەو لەو رىنگايەو دەزىا و كارە كەى ئەو بوو. ژومارە
حيسابى بانكى پىدام، ھەتا ئەرخەيان نەبوو پورلە كەم خستۆتە حيسابە كەيەو پى
نە گوتم.

دواى زەنگى لى داو گوتى.

ھەر لە ھەو لەو بەرپار بوو بەرپرسايەتى ھەموو قسە كانى لە ئەستۆ بگرى.

لیرە دا بیستۆكى تەلەپفون دەدەمە دەست ئەو:

ای چوارەم بە شیوەیەکی زۆر نھێنی پینج شەش رۆژ

پیش ئەو ھى جان كۆت و شالوارە سپیە كەى لە بەر بکات و ئەو ورتەيە بلتەو،
ئاگادار کرابوو. ھەر بۆيە ئەو لە براکانى پيشووى زۆر زووتر بە فکرى خۆى
گەيشت.

ئەو دەمەى جان بۆ جارى چوارەم كۆت و شالوارە سپیە كەى لە بەر كرد و ئەو
ورتيەى دوویات كردهو ئەو لە سەر سەندە لیبە كى دار لە دیوینكى گەورەى
ئیدارەى پۆلیس لە یە كىك لە خیابانە كانى رۆژھەلاتى شارى واشینگتۆن، دانیشوو.
پۆلیس ھەموو بە دەوریەو بوون و كەوتوونە پەلەپەل، ماشینیان نامادە كردهو
بیگەيەنە نەخۆشخانە.

وختیك گەيشتوو و واشینگتۆن، پۆلیس لىنى دووشك دەبن كە ئەندامى
ئەلقاعیدەيە. داواى لى دە كەن لە گەلپان بچیتە ئیدارە و چەند پرساریان ولام
بداتەو.

لەو لى گەل پۆلیس بەشەر دى و لووتى پۆلیسك دەشكىنى. ئەو نەدى دیکەش
شكە كەيان قائم دەي، پەلكیشى دە كەن بۆ ئیدارە.

له پشیدا شهل و کوتی ده کهن، گویا به هیچ بارینک حازر نه بووه پرسیاره کانیان
جواب بداتهوه، ههه نه وهش نهوانی دوو دل کردوه.

له سهه سندهلی له کاتی پرس و جودا له پر به لادا دی و بیتهوش ده کهوی. له
نهخوشخانه ههه چیهه کده کهن وههوش نایهتهوه و نایاتهوه.
نهلعان نهو یولیسانه به تاوانی نهوهی ناوا بی مهالاتانه په کینک له

گهوره کانی نهلقاعیدهیان کوشتوه، له کار دههراون.

حهوتویه کده دواي دانانی بیستوی نهو تهلهبعونه، خهریچی ریختویینک کردنی
نوسراوه کانی نهو بهسهههاته بووم، گوتیان له فلان گههه کده سیکیان به
مردویی له ماله چولینکدا دیتوتهوه.

دواي روون بویه: دواي نهوهی بویه چوارهمین جار، جان کورت و شالواره سپیهه کهی
له بهر کات و نهو ورتهیه دوویات کاتهوه، برای چوارهم لهو ماله چوله دا خوی
دهشارتتهوه و وه کده به تهلهیفون به نیمه راگه یاندرا هه لایا بویه واشینگتون.

له نوسراوهیه کدا - له دواي به جی ماوه و من خویندوومهتهوه - ویستویهتی به
نامهزه بویه سورنمان و قسه کانی پیغه مبهه، نهوه بهه لیسنی مهزههه و خودا و
پیغه مبهه ری خوشه ویستی ناگرن.

« نهمن و نهتو دهتوانین باوه رمان به خودا هه بی و یه کتریشمان خوش بوئی. دهتوانین
سی روزهی مانگی رهه زمان بهر ژوو بین و به یانیان ههستینهوه دوعا بکهین به یه کده
بگهین. . . »

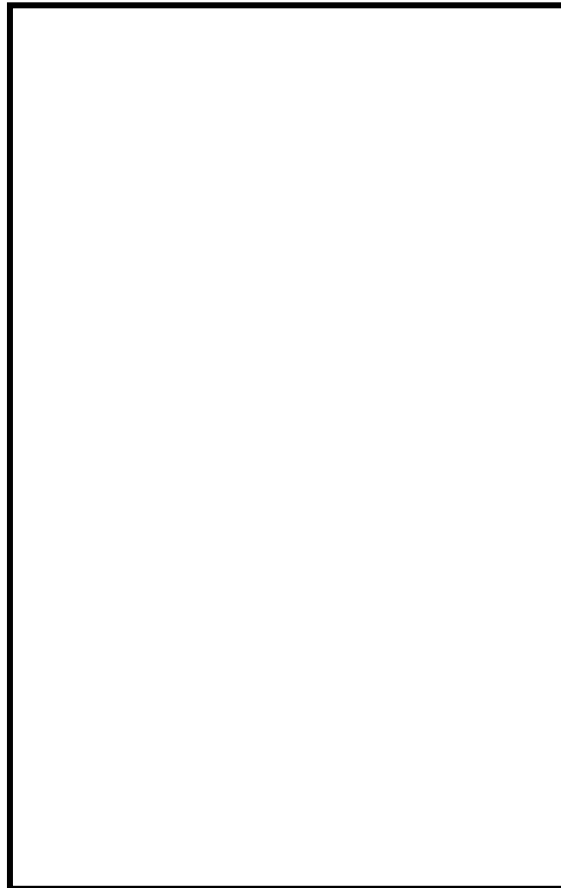
نهو زور زیاتر لهوه عاشق بووه بتوانی دوتسه کهی که بهه دیتنی سی دیسه کی
(CD) مهزهه بی رووی لهو وهه گتیرابوو، به جی بیلی.

نهوانه ی پیسج فه رزه نویزیان ناچی ده لین:

نیمانی ده بر دبی باشه!

شینی برای پی‌نجه‌مر

وہختیک بۆ پینجەمین جار، جان کۆت و شالوارە سپیە کە ی لە بەر کرد و ئەو
ورته یە دوویات کردووە برای پینجەم سەری خۆی ھەلگرت و رویشت . . .
لە بەر بی سەروشوینی و نامە علووم بوونی بەسەرھاتی ئەو، حەق و ابوو پینج لاپەرە
سپی دێلینەوہ . بەلام لە بەر ھیندیک شت لاپەرە بە ک سپی دێلینەوہ ئینوہ چوار
لاپەرە کە ی دیکە لە زەینی خۆتاندا ھەلدەنەوہ:

ښوانه ی به فریان خوار دووه ده لښن:
عهرز هه لی نه لوشی بی باشه!

جی پی پی نوخته:

نه م به شه د لایتوانی
شینی برای پیئجه م بیئت

به سهرهاتیک لیتره دا دیت، ده کرا به سهرهاتی برای پینجهم بیت و نه کرا. نهوانه ی باری میژووی رووداوه که یان ززر پی گرینگه ده توانن ههر به بی سهروشوینی برای پینجهم و نهو لاپه ره سپیه و چوار لاپه ره که ی له زه بیاندا هه لیانداوه واز بین.

چونکه نم به شه ده یوانی به سهرهاتی برای پینجهم بیت و نه بوو. کهوا بوو ده بی نهو دهره تانهش بیتی به بازدان بخویند ریتته وه له بهر نهوه، به نیوان چند وشه تهقه لیک (-) داندراره.

له وه تاغیکی - نهومی پینچی - خانوو به ره یه کی - جهوت نهزمیدا - که سیک - ناچار کراوه - بچینه وه - کورنکی ناشقه - دل به ره که یان - گرتوو و - ده یه ن تاکوو - له بهر چاوی نهوی - ون کهن - په رده که ی لاداوه - به حسره ته وه - تماشای سهر شه قامه که - ده کات - ماشینیک راگیراوه - خه ریکن درگا که ی بکه نه وه - لهو

وہختہ دا - میٹھیک دیت - راست لہ سہر - نہو لاپہرہیہی - نووسہر خہریک بوو
- دہینوسی - دہنیشی - نووسہر میٹھہ کہ - دہگری و دہیخاتہ - نیو نہو لاپہرہیہ -
تاکوو جیق و فیقی دہربینی - میٹھ دہست دہکات بہ - وزہ وز و ہہلبہز و دابہز -
راست لہو رستہ دا - کورہ کہ ہناسہ ہلدہ کیٹھی - خق دہکات - بہ زاریدا -
کورہ کہ وردہ وردہ - دہگوری و - دہبیٹہ میٹھ - لہ کونی - پہنجیرہوہ - دہرباز
دہبی - پینش نہوہی - درگا بکہنہوہ و - سواری کہن - لہو کاتہ دا - کچہ کہ -
ناورپیک - بہرہو - نہومی - پینجی - خانووبہرہ کہ - دہداتسہوہ - خق دہکات -
بہ زاری - کچہ کہ دا - نہویش - وردہ وردہ - دہبیٹہ میٹھ - و ہہر دووک -
ہلدہ فرن - نووسہر - لہوہی - لہ دہست - وزہوز و - ہات و چوی - نہو میٹھہ -
رزگار بووہ - ہناسہیہ کی - ناسوودہی - ہہ لکیٹھا -

نہوانہی - لہو - بازبازینہ - ماندوو بوون - دہلین -

نووسہر - نہجاتی - بووی - باشہ -

شیننی برای شه شه م

دوای نهوهی بو شه شه مین جار، جان کۆت و شالواره سپیه کهی له بهر کرد و نهو ورتهیهی دوویات کردهوه برای شه شه م و هها له شه شه م و پینچرابوو و هختیک نژیکی ده جار نهو هه واله بان پی گه یاند، هه نه بیست و نه بیست.

دۆسته کهی له زینداتینکی ناگریندا چه پس کرابوو. نهو نه لمان زۆری لی نژیک بیۆوه و به ته ما بوو نازادی بکات.

شيني خوشکي کي تاقانه

دوای نه‌وهی بۆ چه‌وته‌مین جار، جان کۆت و شالواره سپیبه‌که‌ی له بهر کرد و نه‌و ورته‌یه‌ی دوویات کرده‌وه، تاقانه خوشکه‌که‌یان، له ترسان نه‌یده‌زانی روو بکاته کوئی.

روو له به‌ندهن و کینوان رینگایه‌کی گرت و رویشته. نه‌گه‌یشتوو به دارستانیک، فکری ده‌کرده‌وه: «شایه‌د کچی نیو نه‌فسانه‌یه‌ک بوو بیهت نه‌لعان بچینه‌وه نه‌و دارستانه‌وه و له نیو کۆلکه‌ داریک خۆی چه‌شار بدات، دوایی کوره‌ پادشا به خۆی و تاجی و تولانیه‌وه بیهن بۆ راو و راوچی داوینی کراسه‌که‌ی بیهن، مزگینی بیهن بۆ کوره‌ پادشا و به‌و جۆره‌ بگه‌رینه‌وه نیو چیرۆکی کۆن کوره‌ پادشا له گه‌ل خۆی بیاته‌وه، دوای عیامیکی زۆر وه‌ختایه‌ک مندالان له کووچه‌ و کۆلان شوخی به‌ منداله‌که‌ی بکه‌ن، نه‌ویش بیهته‌وه مالی و له لای دایکی ده‌ست بکاته گریان: «مندالان بیهت ده‌لین تۆ خالت نییه»

دایکی بلێ رۆله‌ گیان هه‌ر تۆ خالت هه‌یه، هه‌شت خالی شوخ و شه‌نک پادشا له‌شکر ده‌نگدا برۆن براکانی بیهته‌وه.

ده‌روا له نیو کۆلکه‌ داره‌که‌دا خۆی ده‌شارینه‌وه و خه‌وی لینه‌که‌وی . . . شوانیک به‌ دارستانه‌که‌دا ده‌روا و داوینی کراسه‌که‌ی ده‌بیهت، له خۆشیان مه‌ری له بیر ده‌چینه‌وه. له دلی خۆیدا ده‌لی: «حه‌ک خودایه‌ له به‌رت مرم نه‌وه په‌ری ئاسمانه‌ و بۆ منی هه‌ژاری ره‌به‌نه‌ مالی ناردۆته‌ خوارێ له گه‌ل خۆم ده‌بیه‌مه‌وه مالی، ته‌رکی شوانیه‌تی ده‌که‌م . . .»

شوان تیر تماشای کچه‌ نایی و دلشی نایا هه‌لیستینی. خه‌ریکی سازکردنی نان و چا ده‌بی. تا شوان نان و چا ساز ده‌کا و گورک له مه‌ره‌که‌ی ده‌دا و خه‌لک ده‌زانن، ئیسه‌ خۆ ده‌که‌ین به‌ خه‌ونه‌کانی کچه‌دا. هه‌لبه‌ت لیسه‌وه‌ دوو که‌وانه‌ی چکۆله‌ داده‌نیم تاکوو بزانی نه‌وه‌ به‌شیک له‌ چیرۆکی کۆنه‌ له‌ به‌یت بیه‌نیم بیستوو و شه‌ به‌ وشه‌ی له‌ رووی نه‌واره‌وه‌ نووسراوه‌:

« به‌ سواری نه‌سپینی بالداره‌وه‌ ده‌رویشته، چاوی به‌ شوانیک که‌وت خه‌ریکی چا ساز کردن بوو، لای شوان لای دا و نان و چایه‌کی باشیان خوارد و دوایه‌ هه‌ستا برۆا.

شوان گوتی: بۆ کوئی؟

کچ گوتی: ده بی بړۆم. ریم دور و روژگار کورت. ده نا ناگه مه قه لای جانی بنی جان.

شوان بهو قسه یه هه لبه زیه وه و گوتی: نه تو بان نایی به ته نیا بړۆی یان نه گهر ههر ده شړۆی ها بړیتک له و شته ت بده می. [شوان نبوی شته که ی له بیر چبۆوه]
« له رینگا کارت پی ده بی ». له رینگا کاریشی پی بوو.

بړیتکیشی هیشته وه بۆ روژی مه بادا.

نه و نده رویشتیوو بگاته قه لای جانی بنی جان، له وی رایانگرت. سه روچاو داپوشراویک هات نیو و شوره تی کچه که ی پرسی و رویشته وه.

دوای ماوه یه که هاته وه و له گه ل خوی بر دیه ژووری.

له ویته ئیدی لاقی هیچ که سیتک، بی ئیزی بادشای نه و قه لایه نه ده بوو بجیتته ژووری. ده بوو منی چیرۆک بیژ راهه ستم، هه تا بۆ خزی دیتته ده ری و دوایی بزاتم به سه رهاته که ی به کوئی گه یشتوو.

مینک که به لیم دابوو نه هیلم وه که چیرۆک بیژه کانی دیکه دوای ته و او بوونی به سه رهات کاله م بدی و هیچیشم پی نه بری. وه ختایه که سعایتیک، دوو سعات، سی سعات راهه ستم ههر نه هاته وه، سه روچاو داپوشراو دهستی راداشت به کویدا هاتووم بگه ریمه وه به کویدا هاتووم گه رامه وه.

شوان نان و چای ساز کردبوو به ته مای نه وهی « پهری ئاسمان » له خه وه ستن، شایی له دل ده گه را.

سعایتیک، دوو سعات، سی سعات مه حهل بوو له و خه وهی ههر نه گه راوه و نه گه راوه.

نه وانه ی شه رعیا باش خویندوو ده لین:

شوان ناگای له مه ره کانی بی باشه!

شینی برای حه و ته م

دواى نهوې يو هه شته مين جار، جان، كوت و شالواره سپيڅه كې له بهر كړد ونه و
ورته يې دوويات كړده وه، برى حوتهم گوتى وه ختايه ك هه دهبى بمرى با
بمري.

«س» بهليني دا هه چو نيك بيت، دهبى خو به جان - كه نهو پتي وابوو جاني بني
جانه - بگه يني و دوگمه كې هه لكه نې. تاكوو ناخري بتواني به چاوى خوې نهو ببيني
«ليچي له چلمه كې زياتر شوو بونه و همموو دوگمه كاني تر ازاون و گه دوگپيالي
همموو به دهره ون».

نهو نهو وينه يه بوو بهر بهره له زهيني «س» دا شه قلى به ستيوو.
نهو دهباني كاتيك دهباني نهو وينه يه - كه سالهايه رايگرتووه - له نيو خه لكدا بلاو
بكاتووه كه بتواني نهو دوگمه يه هه لكه نې. دهنه كس باوه بهو شته ناكات و هه
نهو دهنه يه به كه م كس باوه نه كات.
بهره و جان و هري كهوت. . .

برى حوتهم پتكي نه ستوورى هينا، له بن ميچ توندى كړد و هه ليواسى و توند
دايگرت.

پش نهوې نهو كاره بكات له سهه شوو شه ي په نجره كې بهره و رووى دهرى
نيمز كې خوې كيشاوه.

بره ي كې به هممووى نهو ته فسرانه هات، تا نهو رو له باره ي نيمز كې يه وه كړد بو بيان
نهو همموو ته فسرته!
تماشايه كې نالقه ي ناسى بن ميچه كې كړد.

«قهت قهت ناپسى».

دواى به دهست دوو لوى په ته كې ليك كړده وه، له سهه ي دانيش و دهستى كړد
به جولا نې.

نارام نارام دههات و دهچوو له حالینکدا کتیبیکه له بهر کک گیرای دهخوینندهوه،
فیتوی لینهدا.

دوای ماوهیه کک ههوهل کس درگای بو ههوهل جار کردهوه و دیتی، وهها پهشو کابوو
باوهری نهدهکرد.

ههه نهوهندهی کهسیک باوهر به رووداوپیک نهکات. ههموو نهوانهه درگاکهیان
کردهوه و دیتیان، باوهریان نهکرد.

ههوهل کس که بیستی باوهری نهکرد. به دوای نهودا ههموو نهوانهه بیستیان،
باوهریان نهکرد.

نهوانه، ههموو پیش نهوه روویان دا که «س» بتوانی دوگمه کهی جان به ههه
جزریک بیست ههلهکنی. چونکه پیش نهوهی «س» بتوانی دوگمه کهی جان
ههلهکنی، جان رویشتهوه بهر ناوینه، دهستیکی به سمیلیدا هیتا، کۆت و شالواره
سپیه کهی له بهر کردهوه و دوگمه کهی داخست و به دهنگیکه بهرز گوتی: «...
ههه کس دهستی لییداوه، ههوت برا و خوشکی نهماوه».

نهوانهه چاوهروانی کۆتایی چیرۆکه کهن دهلین:

نهو ورتهیهی گوتی باشه!

دوای نهوهی ناخرین برای مرد. «س» نهیده زانی چ بکات. هیتزی نهژنوی نهبوو.

پشتی وهها چه ماپۆوه نهیده توانی ههستته بی.

ههسته پرۆ.

- چ ده کهی «س» ؟

نه و نيشانه ي پرسياره، گډچانه كهي باپيره گه وره يه تي، له و كاته وه له جيگنا
به سته له ك و نه سته مه كه حه واي داوه، تاكوو ئيسنا هر به حه واوه بووه، نه لعان
راست له پيش دهمي له عه رزه كه هه لچه قيوه .
«س» ده ستي ده داتي و پي هه لده ستيته پي و به كوم ه كوم ده روا . . .